

У Додаток журналу

№ 57 (2304) ■ П'ятниця, 31 березня 2000 року ■ Ціна договірної

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА

- 1889 р. Відкриття Ейфелевої вежі в Парижі.
- 1914 р. Народився Леонід Новиченко, літературознавець. У 1968 р. за роботу «Не ілюстрація - відкриття!» удостоєний Державної премії УРСР ім. Шевченка.
- 1917 р. У Києві відкрито першу українську гімназію.
- 1934 р. Засновано Дитявдав УРСР (з 1964 р. - видавництво літератури для дітей та юнацтва «Веселка»).

31

Боротися з корупцією допомагатимуть італійці

Голова Верховної Ради України Іван Плющ зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Італії в Україні Джаном Бертінетто. Голова ВР повідомив, що під час візиту до Польщі, на зустріч керівників парламентів Центрально-Європейської ініціативи, обговорював з главою італійського парламенту Лучано Віоланте питання боротьби з корупцією. На думку Івана Плюща, Італія могла б поділитися корисним досвідом щодо розв'язання цієї проблеми. Джан Бертінетто передав побажання уряду та парламенту розвивати тісні відносини з Україною, особливо на парламентському рівні. Він також прийняв Івана Плюща з обранням на посаду Голови Верховної Ради і поінформував, що запрошення його до Рима залишається в силі.

Світовий банк і кредитує, і підбадьорює

І тим самим висловлює довіру
до офіційного Києва

Про це свідчить прибуття у столицю директора Світового банку (СБ) у Європі та Азії Луки Барбоне та схвалення відгуки підлеглого йому департаменту щодо того, як Українським банком втілює в життя один з кредитних проектів. Нагадаємо, що від 1992 року Світовий банк вже надає кредитів у рамках різних економічних проектів на загальну суму 2,022 мільярда доларів. Один з них, спрямований на підтримку вітчизняного експорту, і втілює в життя Українським банком. Утім (і Лука Барбоне це вже сказав), і СБ, і Україна мають зв'язати на той факт, що переговори з подальшого кредитування структурних реформ відбуваються одночасно з проведенням міжнародного аудиту Нацбанку, висновки якого можуть або прискорити, або загальмувати взаємовигідну співпрацю. Тож переговори пана Луки Барбоне з керівниками держави будуть складними і багатозначними.

Закрити — і край!

Але
кінця-краю
чорнобильським
проблемам
не видно

Нещодавно, зустрічаючись із журналістами у прес-клубі Українського ядерного товариства «Енергія», академік Віктор Бар'ятяр сказав приблизно так: те, що закриваємо Чорнобильську атомну, якоюсь мірою — добре. Але скоріше це потреба, яку видають за добро. Станцію, безперечно, треба закрити. 2003 року вона вичерпає свої ліміти. Проте три роки могла б ще попрацювати. Утім-то й усі колізії того, що відбувається. З одного боку, світова спільнота в особі урядів країн «великої сімки» домагається зупинки останнього, 3-го, блоку ЧАЕС, що його завжди ремонтували, і початку великомасштабних стабілізаційних і реабілітаційних робіт на об'єкті «Укриття», а також — у зоні. Але, з другого боку, втрата мільйона кіловат електроенергії для економіки зубожлої за останні роки країни — удар нижче пояса.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Валерія ІНЮТИНА

Напишу вам і...

Моя кров рятувала людей

Маю знання «Почесний донор України» — здавав кров максимально допустимими дозами 48 разів. За законом мені належить 20 відсотків доплати до пенсії. П'ять місяців одержував по 3,32 гривні, потім листівкою повідомила, що за дострою грошей більше немає. Пенсії теж не одержую вже сім місяців. Не шкодую за тим, що зливав кров, вона потрібна була хворим. Нині сам потребує допомоги.

Микола КРИЖАНСЬКИЙ.

Горайка
Хмельницької області.

До 55-річчя Перемоги: солдатські історії

Як Паша з німцем автоматами обмінялися

Після тяжких боїв біля озера Балатон (Угорщина) наша 9-та гвардійська парашутно-десантна армія просувається в напрямку Вienne. Тоді загинуло багато наших бійців. Для поповнення людським, технікою та боєприпасами на деяких як ми стали в оборону. Зрозуміло, що солдати після виснажливих перешкод намагалися більше поспити. Не був винятком і гварієць Павло Похотин. Саме на нього, слятого, і натрапив німецький солдат, який, схоже, заблукав і пробрався до своїх. Спочатку гітлерівське сприйняв Павла за невіжачка. Тому й спробував зібрати у нашого бійця автомат. Але від шерстю Павло прокинувся і, по-

бачивши, що його розбурхують, схопив ворога за ногу. Однак тому вдалося вирватися з мішків гварієцьких об'ємів. Проте він захопив Пашин автомат, а свій залишив біля радницького солдата. Що, до речі, і рятувало життя нашайку Гете. Адже в його зброї не залишилося жодного патрона.

Паші видали інший автомат, з яким він виволозив Вiєнь і закінчив війну в Чехословаччині.

Григорій ГАВРИЛЕНКО,
гвардієць рідковий.

Гельмязів
Черкаської області.

Е-ех,
ухнули!

6-7

Програма
телепередачі

8-9

Андрій Шевченко:
Від любові до
ненависті - два
кроки

13

► Для ускорення неполадок від'їжджано від мережі 3-й блок Рівненської АЕС
► На київському заводі «Більшовик» стала до ладу нова технологія лнєв з виготовлення жерстяних упаковок для продуктів харчування.
► Унаслідок танення снігів на річках Західної України вода піднялася більш як на метр.

ПОЛІТИКА

Указ Президента України

Про внесення змін до Указу Президента України від 15 січня 2000 року № 65

У зв'язку з рішенням Конституційного Суду України від 27 березня 2000 року у справі за конституційними поданнями 103 і 108 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Указу Президента України «Про проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою» (справа про всеукраїнський референдум за народною ініціативою) та керуючись

статтею 152 Конституції України, постановляю:

1. Вилучити зі статті 2 Указу Президента України від 15 січня 2000 року № 65 «Про проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою» пункти 1 і 6.
2. Центральний виборчий комітет здійснює підготовку і проведення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою з питань, передбачених пунктами 2, 3, 4 і 5 статті 2 Указу Президента України від 15 січня 2000 року № 65, як рішенням Конституційного Суду України від 27 березня 2000 року визнаних конституційними.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його оприлюднення.

Президент України

Л. КУЧМА.

м. Київ,
29 березня 2000 року.
№ 548/2000.

Фотофакт

Полтава

ДЕРЖАВНА БІБЛІОТЕКА

ОПЕРАЦІЯ NOL PROSECUTOR

ВІСЬМЬ ТИСЯЧОК - НЕ МОЖЕ БІТИ СЕБЕ

СЕРГІЙ КУЗНЕЦОВ (ДІАЛОГ)

Одиним дали, іншим заважають

До 12 промислових підприємств області, де вчасно відключують зароблене, приєднались «Діпроспеццаль», «Мелком», «Запоріжжєнтергас» та Запорізька АЕС. Хоча 335 тисяч трудівників області ще чекають на зароблене.

29 березня, перший міжнародний день дій залізничників, вітчизняні транспортники відзначили пікетуванням будинку «Українці».

Сталася аварія на лінії Київ-Львів.

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Відкриття виставки «Україна-2000».

Столиця

Весняний дарунок киянам

(Початок на 1-й стор.)

На відкритті станції були присутні Голова Верховної Ради України Іван Плющ, Президент України Леонід Кучма, Прем'єр-міністр Віктор Ющенко, київський мейєр Голоско Олександр Омеленко.

Скажемо одразу, станція приваблює величистістю і довершеністю. Не вярится, що ще кілька днів тому тут кишла робота.

Підхожу до голови АТ «Київпроект» Ігоря Гордєна.

— Завдання цієї станції, — значаєся, — насамперед у тому, щоб зняти навантаження на Петрівку, Шулькову та станцію метро «Лук'янівська». — Однак підземо в середині станції.

За джерма розкинулася велика зала десь на 1500 кв. м з довгими рукавами для переходе Сіро-чорний граніт на підлозі гармоніє з червоно-білими панелями на стінах. Шоправла, мурли очі фанера під стінами у залі. Запитую у директора Київського метрополітену Миколи Балацького, щоб це означало.

Тут, за фанерою, ховаються майбутні торговельні центри. Десь — невеличкий 6-метровий ескалатор спускає нас до меншої залі на 80 кв. м, де знаходяться турнікети і каси. Ескалатором заводжимо 120 метрів спускаємося на платформу. Голоско БАТ «Київметробуд» Петеро Гелєна пояснює, чому станція така глибока:

— Ви пам'ятаєте курєнське трагедію 1961 року. Тоді підняли пішохідів із цього урону. Залигає вулиці на 70-метрової глибини. А закріплювати і будувати станцію треба тільки у твердій породі.

Київ.

Михайло ЛІВАНОВСЬКИЙ

Закрити і край!

(Початок на 1-й стор.)

ЧАЕС хоч і гарантує серед інших атомних, але виробничий план торік виконала на 104%.

Можна, звісно, заплющити очі й уявити райдуку картину: гроші на безліч робіт з усунення чорнобильських проблем (да, грошима) відшкодувалися, до міліарда (доларів) інші зарубіжні друзі й сусіди надають. Але ж не вичерпується все будівництвом компенсаційних потужностей на Рівненській та Хмельницькій атомних станціях. Вивести електростанцію з навіс бонусу з них у ліпшому разі вастєся не хочає аж через 1,5 роки. І немає жодної гарантії, що «чорнобильські гроші» просто не вилетять у трубу теплових електростанцій, які доведеться нещадно експлуатувати, бо треба буде протримати на неадекватній ТЕС на вугіллі та газ — це ще півпала. Ціна енергоносієв у майже порівняння не іде з вартістю оновлюваного обладнання. Зношеність майже стовідсоткова, за десять років нічого не будувалося і не ремонтувалося.

Тож із закриттям ЧАЕС, хоч як крути, а поспішати нам не вгледіти. Тим більше що грошей, обіймачих ще п'ять років тому під час підписання Меморандуму про взаєморозуміння між урядами України та країн «сімки», а також — Комісією Європейської спільноти — майже немає.

28–29 березня на Чорнобильській АЕС і в Славську Європський банк реконструкції та розвитку проводить нараду представників країн — донорів Руху ядерної безпеки та Чорнобиль-

ського фонду «Христія». Пани-посланці, за задумом організаторів зустрічі, мали бути на підставі побаченого і почутого переконати свої уряди і парламенти в потребі всією толпою розв'язати чорнобильське питання. Доповити вже наявні 300 млн. доларів сумою, якої не вистачає.

Поки що Україні пропонувано спотакати закрити ЧАЕС, а гроші на всі грандіозні плани і справи отримати вже потім. Як це практично зробити — «донори» не обговорюють. З явного боку ардемо шонавськишю. У нас же президент Леонід Кучма підтвердив міністрові енергетики США Біллу Річардсону намір закрити ЧАЕС у 2000 році, тепер ось ухвалено урядовою постановою.

На думку голови Комітету Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки Олександра Гудими, проблему збору коштів на заходи для закриття ЧАЕС-1 виступає надзвичайно складною. Як розглядали і вирішували лише комплексно. А на наразі країн «великої сімки» (яку хочемо увесь час відкалдвати) доматиться термів гарантії у зазначеному питанні. В цьому комітеті Верховної Ради готовий шлікувати підтримувати Президента, уряд аж до політичних змін, звернень до парламентів різних країн. Інакше ЧАЕС доведеться експлуатувати й далі. Шо не лише вигідніше, а й поки що безпечніше.

Людмила МЕНКУЛІНА.

Заява фракції Народного-демократичної партії

Днями в засобах масової інформації оприлюднено повідомлення про передачу до Верховної Ради України «для розгляду» матеріалів Служби безпеки України про так звану «корупційні діяльності» семи народних депутатів України, в тому числі і члена фракції НДП, народного депутата України Л. Черновецького. У матеріалах Служби безпеки зазначається, що матеріали Служби безпеки України про порушення Закону України «Про боротьбу з корупцією» народних депутатів України В. Бабичем, В. Плутинським, С. Кривошечним, С. Рісем та І. Кірюшиним, які вважалися за підписання кредитно-фінансових, будучи засновниками суб'єктів підприємницької діяльності, що, в свою чергу, призвело до виникнення корупційних дій, у тому числі авторів подання, де підставою розглядали їх діяння як корупційні.

Крім того, як зазначається в матеріалах СБУ, досе народних депутатів України (Л. Черновецького та В. Бабича) входять до складу правлінь чи інших виконавчих органів підприємств, кредитно-фінансових установ, господарських товариств тощо, спілчок, об'єднань, кооперативів, що здійснюють підприємницьку діяльність.

У такій ситуації цим поданням Служби безпеки до Верховної Ради широка громадськість України була повідомлена про початок (провадження) великомасштабної боротьби з корупцією, бачила якої проникла і в стіни вищого законодавчого органу.

Варто звернути увагу на те, що розмови про декілька кримінальних справ, які заведені спеціальними органами на народних депутатів України і от-от будуть передані до Генеральної прокуратури, а звідти до Верховної Ради веліть прокатити котомок останнім між ними і скаргою на них, що стосується політичну напругу навколо Верховної Ради та підірвали відповідні передеревлені настрої виборців. І це, можливо,

було б зрозумілим та виправданим, якщо доведено, що матеріали були б доказовими, аргументованими, юридично бездоганно обґрунтованими. В іншому випадку виникне необґрунтоване враження про те, що це не найкращим чином забезпечення виконання політичного замовлення.

Важко уявити собі, щоб представники виконавчої влади мали певну роль у боротьбі за розбудову демократичної, правової держави в Україні.

Інакше це було б, або-або, а не про шовіє, свідчить висновок щодо подання Служби безпеки України, підготовлений юридичним та науково-експертним управлінням Верховної Ради України, в якому зазначається:

Згідно з статтею 80 Конституції України Верховна Рада України має згоду лише на припинення народних депутатів України до кінця їхнього повноваження. Припинення чи аргументи не надані повноваженням щодо розгляду по суті матеріалів щодо виконання народними депутатами України (в тому числі народними депутатами України) повноважень, відповідальності за які встановлені Законом України «Про боротьбу з корупцією» (Закон України № 3449-ІІІ від 1999 року). Народні депутати України (в тому числі народними депутатами України) мають бути, на нашу думку, повернуті Службі безпеки України для вирішення питань про напругу на їх (принципиальні передбачені законом підстави) до прот. Принагідно слід зазначити, що відповідно до Закону України «Про боротьбу з корупцією» (ст. 4) Служба безпеки України є органом, який веде боротьбу з корупцією, а також і ст. 7 Цивільного кодексу вони можуть звернутися з відповідним позовом до суду. Як додаток до цього висновку юридичного та науково-експертного управління

для складання протоколу про таке правопорушення. Після цього протокол разом з матеріалами перевіряє у триденний термін з моменту його складання надсилається до районного (міського) суду за місцем проживання органу, що склав цей протокол. У п'ятиденний термін з моменту надходження районного суду зобов'язаний розглянути адміністративну справу по суті і прийняти відповідне рішення (ст. 12 Закону України «Про боротьбу з корупцією»). Умисне на складення або нечесне складання протоколу про винчнення корупційного діяння чи іншого правопорушення, пов'язаного з корупцією, за наявності для цього підстав, або умисне неповадане до суду такого протоколу особам, на яку покладено ці обов'язки, є корупційним правопорушенням і тягне за собою відповідальність за ст. 11 Закону України «Про боротьбу з корупцією».

3. Інформація стосовно винчнення окремих народних депутатів України (в тому числі народних депутатів України) корупційних правопорушень оприлюднена представниками Служби безпеки України через засоби масової інформації до прінципальних підстав рішення сумою, Оскаржати така інформація торкається честі і гідності зазначених народних депутатів України, а також і ст. 7 Цивільного кодексу вони можуть звернутися з відповідним позовом до суду. Як додаток до цього висновку юридичного та науково-експертного управління

Верховної Ради для повноти розуміння ситуації слід згадати, що зазначені винчнення у «корупційних діяннях» народних депутатів України протиставлено визначенню поняття «корупційні діяння», яке дається в Законі України «Про боротьбу з корупцією». У ньому визначено, що «Корупційними діяннями є: а) незаконне одержання особою, уповноваженою державою на виконання функцій держави, у зв'язку з виконанням таких функцій матеріальних благ, послуг, умисне або нечесне перерахунок, у тому числі прийняття чи одержання подарунків (послуг) шляхом їх придбання за ціною (тарифом), яка є істотною нижчою від їх фактичної (дійсної) вартості;

б) одержання особою, уповноваженою державою на виконання функцій держави, кредитів або позичок, придбання цінних паперів, нерухомості або іншого майна з використанням при цьому пільги чи переваг, не передбачених законодавством.

В якому співвідношенні знаходяться це юридично точне визначення корупційних дій і звинувачення в корупційних діяннях депутатів, за бажання неважко зрозуміти навіть не юристам.

А тому, мабуть, не випадає на підставі досі зазначеного вище про подання Служби безпеки на прес-конференції Голови Верховної Ради України було сказано: «Бачте щось з німоща?».

З одного боку, воно так. А з другого, стає зрозумілим, що з таким професійним рівнем окремих представників Служби безпеки, причетних до підготовки зазначених матеріалів, нам ще доведеться чекати виконання президентської програми щодо викоренення корупції як небезпечного суспільного явища.

Олександр КАРПОВ, голова фракції НДП.

Скандал

«Гуманітарка» під вибори

Під виглядом наповнення держбюджету ліквідацію пільги підприємствам інвалідів, яке дозволено гуманітарну допомогу політичним партіям

Другого березня Верховна Рада прийняла закон про внесення змін до Закону України з питань оподаткування (щодо скорочення податкових пільг з метою вишукування додаткових джерел для поповнення державного бюджету України). Це був один із законопроектів, які після затвердження держбюджету-2000 для досягнення компромісу було внесено в окремий блок. Законодавчо скорочувати деякі пільги, уряд і парламент намагалися поповнити державну казну на декілька сотень мільйонів гривень. Але...

«Я не одразу побачив у цьому законопроекті статтю про скорочення пільг для підприємств громадських організацій інвалідів, товариств глухих, сліпих тощо...», — зазначив на прес-конференції у парламенті голова Комітету ВР у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерій Сущевський. Тема прашаєшування інвалідів надзвичайно болюча і страшна, бо сьогодні держава урядом не може забезпечити фінансування проблем інвалідів лише на 4,2%. До

того ж у законі про держбюджет серед тих, кому скорочують пільги, підприємства інвалідів не було. Ця норма з'явилася лише у заданому законопроекті».

В. Сущевський стверджує, що законопроект було роздано в сесійній залі у середу, а в четвер уже прийнято. Тобто часу для аналізу практично не було. Здавалося, що й аналізувати особливо не треба, бо статті закону майже повторюють норми, вилучені з держбюджету і нібито вже компромісно доопрацьовані. Під час обговорення на сесії В. Сущевському не вдалося взяти слова.

«...нарепті, найскандальніше. «Під «дахом» законопроекту, який поповнює державний бюджет України, «протиляну» фінансування політичних партій та органів державної виконавчої влади, самоврядування, створених ними установ і організацій, благодійних фондів...», — наголосив В. Сущевський. — На порушення закону про гуманітарну допомогу розширено перелік суб'єктів, які сьогодні можуть отримувати таку допомогу».

За поближнього ознайомлення важко згадати одну із статей законопроекту: «... надання благодійної допомоги, а саме: безоплатна передача товарів, робіт, послуг, вигинена частинами «а» і «б» підпункту 7.1.1 ст. 7 закону Укра-

ни про оподаткування прибутку підприємств з метою їх безпосереднього використання...». «А», «б», підпункт... Що за шим криється? Як з'ясував голова комітету, відхиливши закон про оподаткування прибутку підприємств, політичні партії та органи державної влади.

«Політичні партії і органи державної виконавчої влади та самоврядування дійсно є неприбутковими організаціями», — продовжує В. Сущевський. — Але не секрет, які кошти сьогодні зосереджені в політичних партіях. Чи можуть вони отримувати гуманітарну допомогу, коли сьогодні лікарні, інтернати, будинки престарілих, школи не забезпечені навіть продуктами харчування?».

Неважко догадатися, яка буде партій «гуманітарка»: адже закон про гуманітарну допомогу дозволяє отримувати її у валюті.

Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів збирається позати до парламенту зміни до шийно прийнятого закону з питань оподаткування. Однак не справа не одного дня. А поки що комітет сподівається лише на реакцію контрольного комітету з питань гуманітарної допомоги Кабінету Міністрів — конституція перемогу парламентських лобістів.

Юліана ШЕВЧУК.

Обличчя тисячоліть

2000

IV. 1501—2000 рр.

Галишка Гулевичівна (7-7) — київська шхитянка, яка 1615 року пожертвувала землю для Богоявленського братства. Пліснше тут виникла Києво-Могилянська академія.

Інатій Хотій (1541—1613) — церковний діяч.

Андрій Чайковський (1857—1935) — письменник.

Лев Маїсевич (1877—1910) — політичний діяч.

Григорій Петровський (1878—1958) — політичний і державний діяч.

Микола Капустянский (1879—1969) — військовий діяч УНР.

Павло Альошин (1881—1961) — архітектор, автор проекту київського Будинку вчителя (колишній будинок Центральної ради).

Олекса Алмазів (1886—1936) — військовий діяч УНР.

Михайло Кошкин (1898—1940) — конструктор танків, зокрема Т-34.

Іван Барганий (1907—1963) — письменник.

Андрій Вітрук (1902—1946) — військовий діяч.

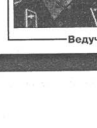
Ігор Качуровський (народ. 1918) — поет, перекладач.

Іван Гнатюк (народ. 1929) — поет.

Володимир Васютин (народ. 1952) — льотчик-космонавт.

(№ 44. Далі буде.)

Ведучий рубрики Віталій АБЛЮЦОВ.

Надзвичайні ситуації

Час підраховувати збитки

Учора начальник Державного управління з екологічної безпеки в Закарпатській області Іван Негра повернувся з Румунії, де з'ясували причини чергового потрапляння до Тиси вод, забруднених солями важких металів (і шкати Вн-Борса).

Що за рази румунів стверджують, що чорні плями у Тисі — наслідок вимивання солей важких металів із сховища відходів... — розповідає І. Негра. — Складено протокол з ліквідації джерела. Четвертого квітня буде проведено державну експертизу з цього приводу, а до десятого — буде складено звіт про результати забезпечення дамби від проривів та промивань у майбутньому.

— Чи підраховано збитки, завдані Україні? — Повернувшись до України, Негра тривожно повідомив. Учасників поновлення на Тисі солей важких металів потрапили і в річкові заплави, що завдало непоправної шкоди довколиш. Загалом завдало 1,5 тисячі гектарів земель. В області розробляють заходи щодо ліквідації. І тут ступають у природі цілість із Сокирянського району, що в Хустському районі, про унікальні властивості котрих уже йшлося в «Голосі України» 28 грудня минулого року в матеріалі «Запи-нється в чергу за ліками землі».

Закарпатська область.

Жах! Теща не догодила і поплатилася...

Позавчора в приватному будинку, що в Радутинському провулку на Печерську, пролунав потужний вибух газу. У повітря злетів другий поверх будинку, зруйновано стіни. Під уламками знайдено п'ятьох загиблих мешканців.

За словами керівника прес-служби Головного управління МВС України в м. Києві Олександра Зарубчицького, за попередніми даними експертизи трагедія сталася через відкриття газової крани і найвищий підвал. Епіцентр вибуху був на другому поверсі помешкання. За однією, мабуть, головною, версією, 64-річний чоловік, посварившись із своїми родичками, побив їх (порізані ножем), облив сумішшю солонки та бензину, відкрив газову кран і підпалів. Очевидно, сподіваючись у такій спосіб зачистити сімей злочини. Однак вистежити йому не вдалося. Побіжкові, ніби кришав розправу він учинива тому, що теща не погодилася пропустити будинок у престижному районі міста.

За офіційним експертом «Київгазу», встановлені в будинку газові пали, поточний газовий водонагрівач, газовий лічильник та газові теплогенератори відповідали технічним нормам.

До речі, як зазначив член слідчої комісії, заступник голови Держнаглядохоронрозраду України Валерій Іванченко, цього року через необережне користування газом у побуті сталося 20 смертельних падків (без останнього). Як правило, отруюються чаїним газом, бо немає тяги в димохові та вентиляційних каналах. **ВІТАЛИ КРАСНОХ.**

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Фотофакт

У рамках програми «Україна/Юстиція» в Києві відкрито українсько-швейцарський «Центр судових студій». Його робота спрямована на реалізацію програми реформування юстиції, підвищення кваліфікації суддів в Україні.

Сергій КОВАЛЬЧУК.

Стіхія

Вулиця над провалами

У Красногвардійському районі Дніпропетровська, як уже повідомляв «Голос України», нещодавно стався зсув ґрунту — у прівері пилі до кількох тонн землі. Над провалами опинилася ціла вулиця. А дві см'ї завдовжки нехайно відселити.

Поселення приватних забудовників без будь-яких дозволів і проектів виникли у Дніпропетровську давно. Там, де балка на балці. Де підбавляються скелі, як пісннше визначив інспекція Державного архітектурно-будівельного контролю, «геологічні процеси, підтоплення та зміщення значних масивів ґрунту». Хати «пильні» майже одну на одній. Ігноруючи писані та неписані вимоги до зведення помешкань. Потім обкомуніст «прішенням виконкомом Красногвардійської районної ради в порядку винятку» дозволяв будувати водопроводи тощо.

Вологоти та «поливні системи» у цих штрах знову-таки ніхто не проектував. Хто які труби знаймав, ті й прокладав. Так і виник утробний витвір «інженерної думки» — рухотворний «аренний механізм» насичення скелі та пагорбів, балок та річкових водою. Що, схоже, і призвело до лиха в Алтєрській балці. Нині на ліквідацію наслідків зсуву треба не менше трьох мільйонів гривень.

Міський голова Іван Куличенко, коментуючи причини лиха, зазначив, що відтепер не дозволитимуть будівництво водопроводів там, де можливе зрушення ґрунту.

Чи не запізно споконвісно?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Гори повзуть — лихо несуть

У селі Вілківці Тячівського району стався зсув ґрунту, викликаний інтенсивними опадями і таненням снігів на схилах гір. Зруйновано одну та пошкоджено п'ять навітряних будівель по вулиці Партизанській, повідомив начальник управління з питань надзвичайних ситуацій та захисту населення Закарпатської обласдержадміністрації Олександр Гончарко. Зона зсуву довжиною до двох кілометрів, шириною до 500 метрів. У ній — 23 будинки, де мешкають більш як 70 осіб. Організовано їх виселення та забезпечення харчовими продуктами. Жити мешканці розміщені у бечкиних містах. Працівники Тячівського райвідділу внутрішніх справ охороняють майно відеселених. До помешкань припінено подачу електроенергії.

За зсувними процесами ведуть спостереження.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

ДОВКОЛА СВІТУ

Сенсація

Теракт не відбувся

У четвер пізно вночі в аеропорту Шереметьєво-1 знайдено вибуховий пристрій. У політегілоновому пакеті, який пильні співробітники аеропорту знайшли під підлошкою, була банка з концентрованою кислотою, а всередині — граната РГД-5 без запалу та тротилова шапка з детонатором. Бомбу вдалося знешкодити тільки під ранком.

Україна і світ

«Німецька хвиля» таки заговорила нашою мовою

Радіостанція «Німецька хвиля» розпочала цього тижня випуск в ефір 15-хвилинної радіопрограми українською мовою, повідомив журналістам її генеральний директор Дітер Вайріх.

Відкривачкою української програми, «Німецька хвиля» має на меті стати альтернативою Bi-Bi-Ci, а також містити засобом масової інформації, — сказав він, зазначаючи, що в Україні попит на інформацію з Німеччини та Європи дуже великий. Вже 10 місяців радіостанція (партнер з ретрансляції висловлює, готовність включати українську програму «НХ» до своїх передач. Тому «Німецька хвиля» планує збільшити час мовлення до 30 хвилин.

Навіщо, що раніше плани українською мовлення на німецькій хвилі вже було до практично «поховано». Але, можна припустити, загрозлива для демократії внутрішньополітична ситуація та брак свободи слова в нашій державі дали поштовхом до нинішнього рішення. «Україна є важливим чинником стабільності у Східній Європі, — вважає Д. Вайріх, — однак сьогодні переживає складний процес політичної, економічної та суспільної трансформації».

Місце під австралійським сонцем

Українська громада в Сідней (Австралія) шукає місце для пам'ятника Тарасу Шевченку. Сам пам'ятник, тоніше скульптурна робота під назвою «Шевченковий дум», уже є. Під час проведення Шевченківських свят його передала австралійській українській культурній владі. Робота скульптора Анатолія Валуєва — це узагальнена форма бандури, з одного боку якої — рельєфи на теми визвольної боротьби українського народу, а з другого — портрет Павло Кобзаря.

Канберра.

Павло АНГЕЛУЦА.

Стіпе Месич відмовився від «Слобофона»

У Загребі повідомили про те, що новий президент Хорватії Стіпе Месич розпорядився демонтувати у власному кабінеті «Слобофон». Так називають пам'ятку телефонну лінію, яка сполучає резиденцію президента СРЮ Слободана Мілошевича і покинутої глави Хорватії Франьо Туджмана. Месич, таким чином, ще раз продемонстрував своє ставлення до Мілошевича, якого привселюдно критикує за антидемократичний режим у Югославії і жадає його якнайшвидшої відставки.

Чорний апарат, який вимикає за допомогою спеціальної запрограмованої картки, Мілошевич поздарував Туджману під час однієї із зустрічей двох президентів у сербському заповіднику Карладжоржано. І на наступних сім років, зокрема в під час міжнічного конфлікту на Баїдаках, повідомляє преса, два літери спілкувалися цією телефонною лінією.

Сербська опозиція у зв'язку з цим стверджує, що Слободан Мілошевич «за спиною народу» використовував контакти з Франьо Туджманом в особистих інтересах і зрадів сербів, яких було вигнано з території хорватської армії в Бруні. «Спалах». Дуже критично поставився до існування «Слобофона» і громадськість Хорватії, де ще й досі має сильні антисербські настрої.

Якщо президента малоюють на матерощках і продають іноземцям як сувенір — це добре чи погано? Мабуть, добре. Малоюють — отже популярний у країні. Купують іноземці — отже популярний за кордоном. До того ж податок від продажу йде до казни. Отже поповнюється бюджет. Правда, що про це думає сам Путін (не матерощка, а новообраний президент РФ)? Поки що не відомо.

Фото АП.

Анекдот

Приймаєся Клінтон у Париж. Перше запитання в аеропорту: «Як ви ставитеся до публічних будинків у Парижі?». Клінтон думав: «Скажу, що добре, мене засудять співвітчизники. Скажу, що погано — французії». Вирішив викручуватися: «А що, тут є публічні будинки?». Наступного дня газети вийшли з таким заголовком: «Перше запитання Клінтона в Парижі: «Тут є публічні будинки?»».

Продовження теми

Брати Бабаяни відповідатимуть за Гукасяна?

Як уже повідомляв «Г», 22 березня в столиці самопроголошеної Нагірно-Карабаської Республіки Степанакерті було вчинено замах на президента НКР Аркадія Гукасяна. Майже відразу після цього за ґратами опинилися екс-міністр оборони НКР генерал-лейтенант Самвел Бабаян, а також його брат — мер Степанакерти Карен Бабаян.

Підозра впала на братів Бабаянів, оскільки останнім часом їх стосунки з владою НКР загострилися. До речі, сталося це після того, як прем'єр-міністр НКР став колишній заступник голови кримського парламенту Анушаван Данелян. Прибувши на історичну батьківщину, він досить швидко отримав важливу посаду в Степанакерті. Призначення нового прем'єра човечал не сподобалося високопоставленому карабаському військовому, котрий має до цієї миті безперечно авторитет і вплив. Тим часом Анушаван Данелян почав проводити кадрову та економічну політику, яку Самвел Бабаян і його оточення вважали для себе небезпечною.

Арешти генерала та деяких близьких до нього осіб викликали суперечливі відгуки. Вірменсь-

ький Союз ветеранів карабаської війни навіть розповсюдив заяву. В ній сказано: колишній міністр оборони НКР є «національним героєм, і опонентів переконано, що він не здатний на таку підлість». Крім того, відразу після арешту Бабаянів до Степанакерти прибула представниця депутатів з Єревана, кистія яких становлять члени парламентської фракції «Право та Єдність». Цю політичну організацію було створено порівняно недавно за безпосередньої підтримки генерала Бабаяна. У такий спосіб авторитетний військовий демонстрував своє прагнення активно брати участь у політичному житті Вірменії. Проте це, з одного боку, викликало роздратування Єревана, з другого — спровокувало охолодження стосунків між Бабаяном та його ко-

лишніми соратниками. Можливо, тому в Степанакерті ходоки прийняли без особливих почестей і попросили швидко забирати геть... Карабаське керівництво, схоже, наміштоване досить рішуче і має намір довести справу до кінця. Прокуратура НКР уже поширила інформацію, що терористи визнають свою провину і дали детальні показання. Окремі наслідки деяких єреванських політиків на те, що замах на президента Гукасяна організовано ззовні, підтримку у Степанакерті не знайшли. Натомість міністр закордонних справ НКР Наїра Мелкумян одночасно заявила: «Добути в процесі слідства докази свідчать про несприятливість до цього теракту зовнішніх сил».

Ну а що сам потерпілий Гукасян? Йому зробили операцію в Єреванському інституті травматології. Тепер карабаський лідер почуватиметься зadowolено, і стан його здоров'я є серйозним побоюванням, що реабілітаційний період триватиме досить довго.

Єреван.

Армен ХАНБАБЯН.

Аналоги — референдум

Іран: усенародне голосування можливе після санкції Меджлісу

В Ісламській Республіці Іран законодавство може здійснюватися (за допомогою всенародного референдуму) і безпосередньо парламентом. Певну інформацію щодо іранської практики застосування референдуму ми взяли із журналу «Третій погляд» — офіційного видання, розповсюджуваного посольством ІРІ в Києві. На нашу думку, коротко викладені нижче норми надзвичайно прості, логічні та дохідливі. Вони могли б істотно розширити світогляд ініціаторів та ідеологів нашого референдуму, а також сприяти адекватному сприйняттю ними дійсності.

Пряме законодавство, тобто проведення референдумів, в ІРІ регламентовано статтею 59 Конституції, де сказано: «Після час роз'яснення найважливіших економічних, політичних, соціальних і культурних проблем законодавча влада може здійснюватися за допомогою референдуму шляхом прямого звернення до волі народу. Вимога про звернення до загального голосування має бути затверджена двома третинами від загального числа депутатів Меджлісу».

«За дельта причин, — зазначає у своєму коментарі «Третій погляд», — неможливо постійно вдатися до прямого законодавства, здійсненого народом. Окрім того, інші економічні, полі-

тичні, соціальні та культурні проблеми такі складні, що народні маси не можуть про всі ці питання судити з достатньою мірою компетентності, а отже, правильно голосувати. Таким чином, пряме безпосереднє голосування можливе тільки за найважливішим проблем, щодо яких кожне суспільство повинно мати свою думку і бачити в цих питаннях у власній міру. Саме тому в Ісламській Республіці Іран для визначення достатньої важливості конкретних питань для внесення їх на загальне голосування застосовують такий спосіб, як наявність двох третин депутатів Меджлісу. Але для безпосереднього проведення референдуму необхідний також указ Лідера революції».

Аеропорт: ледь не злетів у повітря

Е-е, ухнули!

На весняні лани тепер, замість колишніх працівників КСП, майже повсюдно виходять приватники. Уряд достроково відвігував у проведенні земельної реформи. Колгоспні системи, відпарторувані заступник міністра аграрної політики Роман Шмідт, більше не існує — реорганізовано майже 99,8 відсотка КСП. На їх базі, які і належить за указом Л. Кучми, створено нові агроформування.

Напевно, наша реформа може вважатися найоперативнішою на всьому СНДському просторі — важкими рішеннями приймали поспіхом, аби лише уклалися у скінуті згори терміни. За кілька місяців, відвіденних на перетворення, навряд чи був час на те, щоб використовувати досвід країн, які вже стикалися з аналогічними проблемами, і поводитися на чужих помилках. Звісно — тисячі обділених. До релакції уже надходять листи від несправедливо відлучених од землі людей. В одних наголошується: реорганізація, посягана на не підготовленому належним чином нормативному полі, не що інше, як первинний переоролоті землі і майна. Другі констатують: вона нагадує чимось становище в промисловості на початку 90-х, коли також говорили про чесну приватизацію. Проблема і в ній — загальні збори бездіяльного наліяють найгірші гектари, і з пошуком ефективного власника і за статистикою, нового лідера знаходять тільки кожне п'ятнадцяте агроформування, а решті інших нічого не залишається, як господарювати під колишнім пологом.

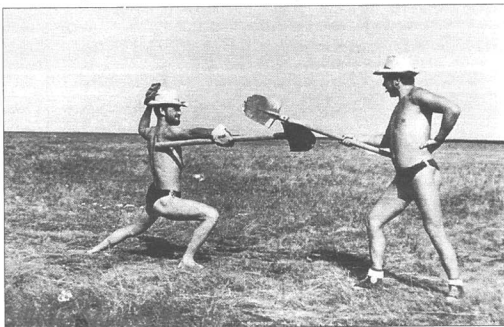
Не менш, а може, й важливіша проблема (бо йдеться про хліб наущний) до цього часу залишалася у затіку народження приватного власника. Тому посила праця несподіваних, ніж завжди. Тим часом селяни південних областей вийшли на весняні лани. Незважаючи на те, що на полях запрацювали по-но-

вому, приватників переслідують колгоспні проблеми. Бракує добрив (господарства забезпечені ними на трети-ну), «торочки» (як і Азербайджан) та Грещі чомусь ніяк не може дістатися берегів країни), тракторів і грошей, щоб усе те придбати. Легше перелічити, що є.

Можливо, колись на селі і з'явиться економічна стабільність. Але нині — суцільний хаос, поспівний не на користь. На переробних підприємствах уже тепер готуються до нерокозів та сировинних катаклізмів. При ВАТ «Дубинський цукровий завод», повідомляє з Рівненщини наш кореспондент Олександр Юрков, організували клуб зазавів солодких коренів. Вступний венок — дві тисячі тонн сировини. Активних зазавів заводчан обіцяють стимулювати палідям за пилітованими цінами, цукром, іншими товарами.

Оптимісти від Мінгоспромполітики прогнозують хлібні рекорди. За ними вал зернових у загальнодержавному масштабі становитиме 28–30 мільйонів тонн. Не в унісон їм ведуть своє песимістичне: третина, а то й половина сільськогосподарських площ «простоюватиме» під вимушеним парком, врожай-2000 не перевищить 17 мільйонів тонн (торік — 24,4 мільн.), а на хліб реформу не намагає. Якщо керуватися досвідом минулих років, то близько до цього задекларованого бачити остільки. Але ці сумні (а може, й веселі, чом не буває) варіації, на іншу, осілину, temu.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Фото

з конверта

Отак і в нашому селі, Позамодровані та голі

Бороліся ми за свої долі. За свої долі на землі.

Павло ГОНТАР, учень 5-го класу. Черкаська область.

Підсумки

Те, що посіяли, восени й жатимемо

Можна кепкувати з того, що обласна організація Аграрної партії тільки недавно збиралася в Дніпропетровську й утворила свій комітет зі сприяння реформам на селі. Шахматники й наваждити почали за потогом, який дивно плішов? Але можна розмірковувати інакше. Насправді все тільки починається, хоча й рапторують зараз щошили про «суцільну розколітвізацію» практично усіх КСП. Із майже 250 тисяч власників земельних паїв у області досі за формами подальшого їх використання визначилися менш як 110 тисяч. До того ж непрості пертурбації здійснювалися і здійснюються за єдиним документом — указом Президента.

Чим це вже зараз обертається, розповів голова приватного-орєданого підприємства «Котівка» Микола Дробітько. Відносини перші суттєві та не порозуміння, і правники на судових засіданнях нічого, крім нині чинного Земельного кодексу, знати не хочуть. Хто скаже, запитує голова Синельниківської райдержадміністрації Віктор Гorb, у чому полягає юридичний захист власників земельних паїв, чорі передали їх в оренду? Означе поперед батька в пекло намагаються «проштовтувати» закон про іпотеку землі. За нинішніх геть не паритетних економічних правил грі в державу землю свою селяни незабаром тільки й бачитимуть, хіба не ясно? Поки що вона навіть не синіла в руках. Позички брати — мов у зашморі глізи, інвесторів, яких майже ніявзуєть, клієнти — знову лиха не побудуєся.

Дніпропетровські активісти Аграрної партії (вона торік у грудні проголосила свою політику відповідальності за теперішні перетворення на селі) тепер, на конференції АПУ, нововведення більше критикували. Народний депутат, голова Комітету з питань аграрної політики і земельних відносин, заступник голови партії Катерина Ващук погодилася: хитрувань та плістування більше не треба. Спочатку «земельну конституцію», тобто новий Земельний кодекс, нове законодавство про фінансово-виробничі, цінності та інші відносини, про обіг та ринок землі, а вже потім — жати та пращувати по-новому.

Голова новоутвореного сільськогосподарського Любова Кулик жодки вислів «страшніша йма». У неї злипадує село, а тепер хочуть, щоб воно самозмінило й вбиралося. Треба міняти політику. Бо що виходить? Село — рел усма бораник, а насправді шпороку в його сім'ю сім'ю вибрати шонайменше 12 мільярдів зароблених гривень.

Чи не напевне так робиться, поставили запитання партійні-аграрники. Неодобрі передчути, що земельна реформа скінчиться великою омамою на зразок серфікатної приватизації чи сумнозвісних «прям», трасів і всіляких довирчих товариств, тепер не тлумачили як вигадки і підступність лівих сил. Та сама Катерина Ващук наголошувала, що небезпека очікуєна.

А вже восени жатимемо те, що зараз сіємо. Усім, хто свої земельні паї видає в оренду, золотий гір, може, й не наобіди, та шонайменше по шатори тонн хліба — це всесди. Хоч реалістам і так зрозуміло, що мінімум у двох третинах випадків навряд чи впадеться цього року так «шпорок» розплатиться з людьми. Як не можна — обіцяти, наперел знаючи, що обіцяємо?

Микола ЧЕМЕРЕНКО, Дніпропетровська область.

Врожай-2000

Виросе — якщо виростатъ

На Кіровоградщині збираються сіяти. Та мало не щоночі землю вкриває мокрий сніг. Власне, погода не на заваді: поспішати нікуди. Ще не все готує.

Торік осінь вилася без дощів. Наслідки суха, що дещо господарства навіть припинили сію, або не витратили даремно насіння. Зима була сприяння — сніжок і холода, тож усупереч очікуванню в середньому по області половина озимини перебуває в добром і задовільному стані.

Стурбована ходою підготовки до весняно-польових робіт обласна державна адміністрація створила спеціальний «посівний» штаб. Головні проблеми відомі: насіння, паливе, добрива. Щодо посівного матеріалу ситуація більш-менш прийнятна: якщо в одних його немає зовсім, то інші заощадили з певним запасом. Добрива можна купувати скільки завгодно, але за однієї умови — за попередньої угоди. Отож хлібороби чинно, як і раніше, обходяться або мінімумом, або зовсім без підживлення. На врожайність потім не обрахуються — як Бог дасть.

З паливом — сутужніше. На його придбання катастрофічно не вистачає коштів. А з кредитидами, селюки, поки нічого не виходить, то може заставити в банк аграрії? Вузький і спорудили бунт і з кому воно, розташовані, примрор, за три кілометри від Кіровограда, потрібні? Земля банкіри поки що не приймають, хоча в приватній селі були б не проти. Ліквідної техніки, придатної під заставу, господарства краю практично не мають. З усіх цінностей, що можуть бути в розпорядженні аграрників, найціннішим еквівалентом залишається зерно. І шалений той, хто має бодай трохи зайвого: ажби за тону дають 800 гривень. Але такж можна перелічити по паливу.

Пастави для оптимізму мають насамперед господарства, які під час реформування знайшли собі грошовитого госпо-

даря. Крім ділових якостей нового власника, людей цікавить: чи не обурить? Отож порядки і спроможний керівник нині — на вагу золота. Знайти такого настільки складно, що деяке саме це обставина затримує процес реорганізації. А в Гайворонському районі стася взагалі парадоксальний випадок — там одну людину обрали лідером орашу в двох господарств, причому в різних селах. І не змоволяючи.

В обласному агропромі відзначають: за останні місяці значно зросла кількість замовлень на нову сільськогосподарську техніку. Такий попит повністю не раптовим збагаченням хліборобів, просто ділові люди намагаються принести у сільське господарство бізнесову звичку робити все ґрунтовно — возитимуть з іржавим спалком колгоспів «нові аграрії» не бажують. А ті, кому техніку так доводиться через обідні латати (і більше), кидаються до роботи з подовженою оцією, оскільки до завершення реформування КСП з ремонтом не поспішають.

На жалі (а комус — на шасти) селяни ніяк не відрадають на щогорний ліфтинг зерна і борошна, що під'яв в області шину на хлібоцудний виробу у півтора раз. «Наша справа — виростити хліб», кажуть голови і заступники, — а решта — ринок. Останній — не наша справа. Але заступник голови обласної державної адміністрації, виступаючи лідера пера аграріями, наголошував на тому, що Кіровоградщина не має права дозволити собі вилупитися за свою територію неперероблену сільськогосподарську. По переробі потужності є, а суми, втрачені через низьку сировини, порівняють ринком бездержавної області.

Ігор ШПРОКУН.

Кіровоградська область.

Порядний і спроможний керівник нині — на вагу золота.

Треба міняти політику?

Мал. Віктора ПОПОВА.

Актуально

Аналогії

Гай кризь призму радіації

На карті області село Межгілля позначено синім кольором — воно належить до зони безумовного виселення. Третинною тут давній не повинні залишитися жодного мешканця. Та коли заходити мовою про краєві господарства Народицького району, називають і тамтешній «Маяк». За кількістю голів великої рогатої худоби це КСП об'єднання багаточисельних сімейств підприємств.

Ще в січні 1998 року сесія райради порушила клопотання перед облдержадміністрацією про переведення кількох населених пунктів району з другої зони в третю, де людям гарантовано право на добровільне виселення. Питання досі не вирішено. Отож і немає змоги реформувати КСП імені Леніна, «Зоря», «Полісся», імені Шопра і вже згадуваний «Маяк». А де реорганізація починається з паювання землі. А хто видаватиме сертифікати на виведені з обороту гектари?

Виходить якість нісенітнина. Довелося навіть почути, що проблему придумали керівники району, які бо-

ються його ліквідації. Бо там уже, крім сімействоробництва, майже нічого не залишилося. Але куди дітися від факту: прописано в Народицькому районі близько 10 тисяч осіб, а проживають 16 тисяч. Свого часу навіть до курйозів доходило — люди, які одержали житло в чистій зоні, та не поспішали туди перебиратися, звільняти з роботи. Але суд поновлював, ще й вимушений прогати доводилося компетенту. Чимало також тих, хто виїхав, потім повернувся і тепер живе без прописки. Значить, за узаконеної реальності?

Це буде своєрідна резервація, хай і

без колючого дроту, настроєний категорично Микола Мартенко, начальник обласного центру районотного контролю та виконання заходів з ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Шкідливий майже мільйон, а пік захворюваності ще не настав. Хова (наводять і аргумент опонентів) люди тут вже так опромінені, що немає значення, де житимуть далі. Згадує М. Мартенко і проблему кошти. Грунт треба провентилувати, внести калійні, фосфорні добрива. А чи дадуть на це гроші, якщо переведуть село в третю зону?

Варто сподіватися, рано чи пізно якесь рішення буде ухвалено. А поки що ті, хто постраждав від аварії, потерпають і від аграрної реформи: вони не можуть одержати земельні паї ні на чистій, ні на забрудненій території.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Проблема

Сім раз одмір — тоді наріж

Найгірші справи з виділенням паїв кримським татарам, що повернулися на батьківщину з місць депортації.

Згідно з торішньою постановою Ради міністрів Криму від 21 травня, надати землю в розмірі середнього паю татарському населенню майже КСП. У економі земельних ресурсів вважають, що для цього тим, хто повернувся на землю предків, потрібно вступити до КСП або створити фермерські господарства. За словами представників меджлису, 94 відсотки родинних земель уже розпаяно. Тих, що залишилися у резерві, надто мало. Азак кримські татари вже нині становлять чверть сільських мешканців, а у перспективі очікується їх збільшення до 40 відсотків. Що кількістю, на думку керівників меджлису, потрібно вихарувати вже тепер негайно заходи, розв'язувати надані за майбутнім приїжджаним. А також оголосити мораторій на створення фермерських господарств, припинити на півострові процес реформування та переглянути підходи до розпаявання — інакше не минути соціального конфлікту.

Крим.

Виктор ХОМЕНКО.

Альтернатива

У поле кроком руш!..

У селі Клембівка Ямпільського району на Вінницькій території житимуть за командами високого військовий чина. Переважна більшість власників сертифікатів (іх тут майже без тисяч) доручили свої земельні і майнові паї начальнику медичної служби Військово-повітряних сил України генерал-майору Петру Мельнику.

Поява генерала на зборах КСП «Клембівка» для багатьох була несподіваною. У селі Мельника добре знають. Це Степановське, у своїй плані закінчив школу. У нього велика родина. Є до кого приїжджати в гості. Тим паче що в Вінниці, де нині служить генерал, не така вже далека дорога. Шоправда, колотосні справи майже обходили генерала і раптом... Це більше здибував виступ Мельника. Навіть представники районного центру Степановське, у своїй плані генерал не поспішав навіть голову держадміністрації. Шукають можливість зустрітися з ним також спеціалісти районного управління сільського господарства. Як пояснює його начальник Василь Рончак, у Клембівці це не найбільша кількість орних земель — майже п'ять тисяч гектарів, тому небудують, як ними розпоряджатимуться надалі.

Мельник говорив по-військовоому чітко. Сказав, що має можливість взяти в оренду землі і майнові паї. Взаємні пропозиції 300 гривень за земельний сертифікат і 3–5 центнерів зерна за оренду майнового паю річно. Плани — відновити потужності свинокомплексу, виробити

сті ставкове господарство, насадити виноградники, що колись давали щирі урожаї. У горизонті переважа — утримувати полівину. Не залишати остері оновлені культури. «Головне, — утворює пість, — щоб кожен мешканець села мав роботу і який можливість її вибору». На зауваження із залу, мовляв, у нас те військове, яким легко командувати, генерал відповів так, що одних розумував, а інших обнідав: «Жорстку дисципліну, покірність, а вам обиди». В очолювану Мельником структуру військово-медичного центру, з'ясувалося, входить також один із військових загонів. Тому, як росте хліб, він знає не з розповіді, а з власного досвіду.

Одразу після зборів, на яких було прийнято рішення про створення приватно-ореноданого підприємства, генерал поїхав у оточення. Дехто бачив його потім: приїжджати від військових. Нині таких переважна більшість. І лише незначна частина доручила сертифікати місцевому фермеру — тек Мельнику, більшість родинних земель. Більше із сертифікатами податися нікуди: пропозиції про створення сільськогосподарського збору відхилили.

Анекдот до теми

Мудре рішення

— Послухай, Марфю, — звертається фермер до своєї дружини, — мені здається, що більенька курочка шось засумувала. Чи не зварити з неї суп?

— Ну якщо ти сподієшся цим її розвеселити, то дай.

Реформувалися. Що дали? (розподіліть збори у с. Зам'яні на Київщині).

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

Коментар начальника обласного управління земельних ресурсів Сергія Поліщука

— Поки що залишається військово-таємницею, що конкретно очолює нову структуру у згаданому селі. Генерал про це не сказав на зборах. Не відкрив її і в розмові зі мною. Гадаю, Мельник у даному випадку представляє інтереси Міністерства оборони. Олена із структури військового відомства, хоча б той самий військовий радник, може стати засновником новоствореного підприємства. Можливо, її очолює приватна особа.

Генерал пообіцяв високу оренду плату за земельний сертифікат — удвічі вищу від передбаченої указом Президента. Якщо не помилюся, такої плати в області поки селянам ще ніхто не пропонував. Давало бажливо, що новостворена структура перебрала на себе всі борги колишнього КСП. У долар з'явилася налія утримок найближчих років отримати заборговану зарплату (3 млн. грн.). І наразі шість до особи генерала. В області Петра Мельника звиняють як засновника організатора. Очолюваний ним військовий підрозділ — а це більш як 12 тисяч чоловік — один з краших у системі Міністерства. Не дивно, що за Петром Степановичем одразу пішли люди.

Виктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Хто захистить

естонського фермера?

Обмеження на комерційні операції із землею, яка приносить дохід, необхідні для підтримання національного аграрного сектора Естонії. Такої думки дотримувалися опозиційна Центристська партія. Вона подала на розгляд уряду проект закону. Згідно з ним пропонувано впровадити суворі обмеження на продаж іноземцям капіталів і лісів і оброблюваних земель та лібералізацію продаж нерухомості комерційних земель. Як повідомляє ІТАР-ТАКС, іноземний інвестор має підвищений інтерес до гектарів, придатних для сільськогосподарського виробництва, бо, якщо порівняти з саронськими шпанами, естонські землі коштують удвічі менше. Аграрний законопроект — депутати-центристи Маррі Гунуапу та Януіс Маррад — вважають: іноземні інвестори, скляючи землі за ціною 250–300 доларів за гектар, виконуватимуть, коли їхня активність зрівняється з цінами на європейському ринку, і почнуть продавати її надалі або здавати в оренду естонським селянам за значно вищою ціною, а це немовче приведе до дедалі більшого нерозривання місцевій сільськогосподарській. Великі землевласники-іноземці навряд чи розвиватимуть агропривистовість. Продукти харчування дешевше вивозити до Естонії із перенасиченої Європи, аніж виробити її на місці.

Підвищення ціл на землю очікують після вступу Естонії до Європейського союзу. За прогнозами, це, ймовірно, станеться вже 2003-року. Тоді й без того незалежні становили естонських аграрів може погіршитися. За даними, що їх ІТАР-ТАКС одержав у державному департаменті статистики, близько 25 відсотків, або 25 тисяч гектарів, орних земель Естонії не використовують, і їх виключено із сільськогосподарського обороту. 1999 року ще на 10 відсотків скоротилися посівні площі практично всієї культури, за винятком ріпаків та льону.

Одна з причин згортання рослинництва — скорочення поголів'я у тваринницькому секторі Естонії. Так, великої рогатої худоби за той-таки 1999 рік стало майже на 21 тис. голів менше, зокрема корів — на 11,7 тис. Скоротилися також поголів'я вирощуваних на м'ясо свиней, овець та птиці.

Середній уділ від орних корів 1999-го становив 2143 кг молока. Це майже вдвічі менше, ніж у середній відсотковій році, коли в Естонії в громадському секторі середній наділ від орних корів сягнув позначки 4 тис. кг. Незважаючи на близьке до шкільного згортання скорочення сільськогосподарської продукції, приклади в Естонії не порожні. Поряд з імпортом проволочних товарів, які у великій кількості завозять до країни, на які поки що є і естонські. Але вони зазнають помітної дорожчезі. Геркулес, вивозлений з Німеччини, що виріс в Естонії, коштує більше, аніж завезений з екваторіальних широт рис.

А держжава споглядає...

Хліборобна галузь Монголії, яка колись швидко давала країні до 800 тис. тонн пшениці (щоро року вистачало не лише для внутрішнього споживання, а й на експорт), за останні 10 років відчутно втратила свої позиції. Відродженню її не допомагають навіть великі «авіація» за рахунок поставок імпортної пшениці. Агропривистовість згортають свою діяльність, і колішні посівні площі знову заростають дикими степовими травами. Як повідомляє ІТАР-ТАКС, у господарствах оновленого хліборобного регіону країни погіршилися різні показники виробництва зернових. Наприклад, за даними Міністерства сільського господарства і промисловості, торік в країні зібрано майже як 190 тис. тонн пшениці. Натомість офіційна статистика нарахувала лише 171,2 тис. тонн.

Минулої осені піди за сваткування 40-річчя освоєння цілих земель лувало: у 2000 році під зерном відволінулося 300 тис. гектарів. Для цього понаймаються понад 51 тис. тонн посівного матеріалу. Однак нині, стверджують галузеві чиновники, країна має трохи більше як 34 тис. тонн насіння.

Державна, з усього, залишається остерою від цієї приватизації, заспокоюючи себе тим, що галузь приватизовано і забезпечена насінним зерном — сватва хліборобів.

Від ведучих теле Галини КВІТКИ (тел. 441-86-20)

Як запровадити новозимі відкриття генерал на агропривистовість, можна лише проголосувати. У будь-якому разі «Голос України» не писатиме. Тому наразі ми задовольняємося тим, що відбувається. Земельна реформа: наслідки. Чи змінилася після реорганізації життя на краще у впаному селі? Чекаємо на читальні листи.

Головне, щоб кожен мешканець села мав роботу

Недописана рецензія на недочитаний роман

На початку зими у видавничстві «Генеза» вийшов п'ятий роман 38-річного Євгена Пашковського «Щоденний жезл». А згодом в одному з авторитетних рейтингів книжку визнано кращим українським романом минулого року.

Коли берешся за «Щоденний жезл», з'являється спокусна підракувати: скільки в цьому романі крапок? Очевидно, дуже мало! Бо фраза у Пашковського така довга, що думка, почата на одній сторінці, закінчується аж через кілька аркушів. Ти просто не можеш зупинитися, поки не дійдеш до кінця той фрази. А в кінці її виявиться, що то зовсім не кінець. Читання Пашковського — це ніби ти рвеш вишиї з гілки в картусі і при цьому ще підтримуєш однією рукою шкату, тобто надто багато виставляти доведеться мати на увазі. Це величезна нерозуміння, звідси й спокусна рахувати крапки.

Але це невідомо. Бо жартувати з Пашковським — все одно що гратися з ручною гранатою. Тобто якщо вже почав читати, ти приречений, так само, як не можна встановити гранати на дошці, ненароком висмикнувши його. Читання цієї праці справді нагадує сповільнений вибух (кажуть, що іноді можна побачити, як граната беззвучно й довго розколюється на шматки у тебе в руках, і зається, що для порятунку ще є час). Власне, це з тою метою й написано — зупинити час. Початок роману, коли герой разом з батьком вночі несе допомишок краденої трави, наприклад, так, що читання нагадує не прочитання, а про-живання, — фізичне проживання реально-го часу, отже тривожно-прекрасно-го запашної нощі дитинства. Десь саме на тих сторінках мені про-читання, а про-живання, — не читати далі, бо було бязно: якщо частину, то вкраду в самого себе часу цього живого часу. Хай крадіжкою, але непрочитаним, ніби закорсерованим, він нікуди від мене не діється, навіть тоді, коли в мене реального (а не книжкового) часу вже залишилося зовсім мало.

Зрештою, я так і збрюва, але пізніше, десь після сотні сторінок. І ось пишу спробу рецензії на недочитаний роман, і мені не соромно в цьому признатися.

Про що книга? Вона — про Пашковського. Тобто про люди-

ну, що переживає свій час. Звісно, всі ми його переживаємо, але з різною мірою інтенсивності, повноти, точності і глибини оцінок. Так ось, у Пашковського — ураганний темперамент переживання свого часу. Пашковський поповнив коментарі української літератури, у нього якась чеченська (рідкісна для нас) непадальність жодним авторитетом, знанням до чужих законів і відчайдушне ведення війни на єдиному відсотку тієї території, яку ще не затопила агресивна хвиля масової свідомості й масової культури. Якщо порівняти з польовим командиром грубе, то... у нашій літературі Пашковський нагадує несамолюбного Івана Вишневського, який не розділяв над собою нікого, окрім Бога, і шептів сучасникам і сучасність у хвіст і в гриву.

Що таке той час, що його так бурхливо переживає Пашковський? Це час Чорнобиля, час київського світу, якого ми успішно намагаємось не помічати, бо, як сказано в романі, кохалися в до-мовині, і народжували смерть, і створили цілу побутову культуру виминня.

Є київський, як вказує перенувати, такий Стефанік, про котрого Горький сказав: «Як коротко, силно і страшно пише ця людина!» Такий Пашковський: силно, страшно, хоч і не коротко. Дуже навіть не коротко. Можливо, це — всупереч звичній субяній кліповій естетичній (бульбоний) кубічній булі-булі, і все одно! — але в на-зому божественному світ нічого не ясно без оних двох-трьох без ошого кружляння навколо неадо-стунної істини. Звісно, хтось ска-же: напиши мені так, щоб було все зрозуміло! Ага, зара! Все од-но, що: навіть мене китайської мови, тільки швидко...

Взагалі, можливо, цей роман довше читатиметься, ніж він пи-сався! Судячи з того, що в книж-ці практично нема друкарських помилок, і такі хтось читав. Але хотілось би бачити того, хто не прочитав образ, навпрошки, як зазвичай читають! Такого героя просто важко уявити. В київ-

зазначено: тираж — три тисячі. Це після прочитання сприйма-ється як нонсенс. Бо, читачко, шкоро відчуваєш: роман напи-сано ніби для порожньої землі, де вже не набереться навіть трьохсот читачів. Можливо, це у Пашковського з дитинства, коли дійти у нас це тільки лажали ядерно загрозою (американ-ською, звісно). У Пашковського й досі лишилася цей страх: а що як після атомної катастрофи я зостанусь на землі сам? Він пише так, ніби це вже сталося.

Але професійна письменни-ча гідність Пашковського в тім, що він, усвідомлюючи кінець світу, випикує кожну фразу так, наче її хтось ще читатиме. Хай небо падає, а фраза мусить звучати без фальші.

«Головне, чим позначені роз-пади імперій, — вони не настільки часті, як того прагнула б письменниця казківиста; але одним розпадом мені пошастало дослідити — це докопичана втрата вартості людського існу-вання; сказати по правді, його продати — як гинути тодішню, — доважко; кожнінічне життя тра-гічне, але безперервна трагедія народу вельми розпал у предметі її мислі; мерзота й порядність сплітаються в нарту над по-літичною людиною...»

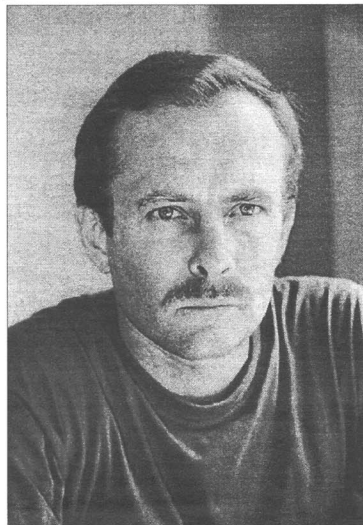
По суті, це вірші у прозі. Не-мислима робота!

Школа, що Пашковського майже неможливо читувати, бо у нього думка-емоція, почата на одній сторінці, не закінчується там же. Власне, весь його роман — одна-дина думка-емоція. І будь-яка цитата видається сміш-ною. Але одну цитату варто б розкласти на всіх сторонах, а слу-жаю по радіопрехуєнні своїх во-лодарів, що дорікають мені, про-фесіоналові, відсутності в нас серйозної літератури!

Тим, кому це адресовано, вар-то вивчити що цитату напам'ять — щоб не кортіло зайве говори-ти на літературні теми.

Ще дві напівцитати. Перша — про нас: «Поки десь там поклю-ють — закриті ваші реактори — наші торгуються, і то так старан-но, щоб продати останнє влас-ний скелет анатомічному музе-ві...»

Друга — про тих, з ким наші торгуються: ви теж ділите до

свого кінця світу, і вам буде д-уже незатишно, і наша радіонук-лідна земля здається нам рясні, і тоді «пошліть своїх президентів правити милостиню на погреб, як ми посиділи своїх вимовляю-ти надію для знеболення конач-них іайт до нас, ми відкинем злопам'яті, і без плігавих деба-тів, перевір, підозр кожні з вас отримав тутай статус нукле-арного безсердця...»

Безжаліно? Але ось що пише він сам: «У світі нема панашей. Та література, попри зверхнство значаїм, дельбінстві фортуни, ка-набілсам обставин, промисливий зама-відчай, все ж цінна на ле-жущі: своїми малими засобами втішити нештінних...»

Можливо, в романі забагато риторичних запитань. А вітм, за-питання «Стій, хто йде!» — тек-дуже риторичне, хоч у певних обставинах воно єдино доречне.

Свій перший роман Пашковський написав, стоячи за столиком пошамту

Віталій ЖЕЖЕРА.

Дивіться, хто прийшов

Нещодавно в «Голосі України» Г. Колісник заявив: наше кіно зблудило самі його творчість! Це цікава думка з'явилася в часі з виходом серіалу Метехина і Рогози «День народження Буржуа», зброного акція поклін-них «учнів».

«Буржуа» можна вельми оці-новати, тож потрібні координати. Хай це некоректно, але оціню-вати: «Ні, це не «Буржуа»! Серіал: «Роскошанин», хоч і не досягнуто рівня, скажімо, «Злочини з кіль-комом невідомим». Та А. Матеш-ко, який фільм фотокупер від «Плодів», але точний і чесний, без самообману: глявцями кино мусило закінчитись глявцями крадіжкою. Зрештою, весь фільм проблемно беззастовно професі-онно охайністо.

Презент створено, і в нашо-го масового кино нема дорозі

назад. Хтось і надалі робитиме професійно-неспроможні філь-ми, але пер мого переживаю, що ка-же: «Ні, це не «Буржуа»! Серіал: «Роскошанин», хоч і не досягнуто рівня, скажімо, «Злочини з кіль-комом невідомим». Та А. Матеш-ко, який фільм фотокупер від «Плодів», але точний і чесний, без самообману: глявцями кино мусило закінчитись глявцями крадіжкою. Зрештою, весь фільм проблемно беззастовно професі-онно охайністо.

Але й про високе мистецтво тут можна говорити. І спокійно порівнювати себе з росіянами, спільно з котрими серіал створе-но й котрих ми звикли захарити. Так, вони практикованіші, але наші актори явно яскравіші. Ю. Рогоза який казав: у нас нема акторської школи, а лише пооди-ночки яскраві артисти, тому до-вольні ролі грають москвичі. Ох, як небажно сказано! Бо гарно детективно закручений сценарій страждає без доброго тексті (зокрема, «місцеві» діалоги ніби написані кимось, хто ніколи не чув нашої живої мови). І, якщо чесно, то літературно найіншо-квішніші тексти сценарію втру-валися саме «поодинокі» київські (зокрема, В. Салтовська (Ба-ка Катя), Л. Ігнатенко (пані Бе-венкурська), В. Горбачук (те-ктор «Людому»), В. Ліницький. Вони зробили більше, ніж дозво-ляв текст. Ці актори здатні зати-вувати у кінолетературі, пе-

ренасиченому звичним типажам. А публіка шінує унікальність, і вона тут є.

Що ж це? Серіал Маслобобичов, автор відомої стрічки «Співачка Жозефіна та мичайий народ», зняв перші кадри нового філь-му. Після «Жозефіни» він дого-рив реклами кліни і соромив-ся їх, а даремно, бо в тих кліпах збережено професійну гідність шлого покоління «учнів», що здається втраченим. Пригадай-те сюжет «Тату, я буду шхатре-рем!» Найнові! Але після остан-ньої трагедії в Краснодоні дума-ють, ніхто не може. Маслобобичов кілька секунд екранного часу вгадав нашу бліну опцю точні-ше й сказав про неї не менше, ніж в епопеї. Вам хотілось, щоб це було не в рекламному кліпі? Вам забагато хочеться, панове, від нашого комерційного напібу-жуваного часу!

Христопор ГРУША.

Презент створено, і в нашого масового кіно нема дорозі назад.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Теореми буття

Атлант, який впадає у нирвану

Цьому експресивному лучнику лише 37. А він уже змінив добрий десяток професій та отримав «почесне» звання лігуна. Вантажик Петро БОЯРКЕВИЧ міг написати якщо не автобіографічний роман, то повість — точно. Та у розмові він — небагатослівний. Трохи — про життя-буття, трохи — про себе...

— Працював я на заводах слюсарем і токарем. Був дизайнером у Будинку культури. Битав у підмайстрах у свого дядька-художника, який розмалював церкви. Згодом «загорівся» гончарством: виготовляв кулі, глечики, кавові сервізи у стилі рідкісної димленної лощеної кераміки. Однак люба на сушінні мені дає праця вантажника на одній з приватних фірм.

Тірко і боляче спостерігати, коли так нахабно все пролітає і ку-

пується. Іде ростока і безмежно-промисна боротьба за місце під сонцем. Заради збагачення деякі не зупиняться ні перед чим. А ми, прості люди, залишаємося безправними спостерігачами за безсонним подоллом суспільного пірота. Трудати-вантажники інколи сидять без шматка хліба. Можна сказати, що ми — на соціальному дні.

Проте, хоч як це дивно, саме у найтяжчі моменти охолонло, так би

мовити, нирвана. Відчуваєш блаженство і спокій. Раптом навідує думка: гроші — не найголовніше. Ще ніхто не забрав на той світ валюту з багатством... Думаш про те, як би хотілося залишити слід на землі після себе, щось зробити для людей. І ніби вдруге знайомиш себе у гончарстві. На шість, у нас на Волині народні традиції зберігаються на рівні генів.

Ночами працюю в майстерні: ліплю горщики. І аж ніяк не бажано, щоб мої праці перетворилися на бездушний кобсер заради наживи. Хочу дарувати красу людині. І в цьому — сенс мого життя...

Записав Роман ЖИЖАРА.

Луцьк.

Колонка оглядача

Ще одна спроба

Схоже, що кінопроект, про який протягом останніх п'яти років стільки сказано і написано, невдачі почне набирати реалізацій контури. Йдеться про зйомки досвідченим ігровим фільму «Мазени», сценарій якого написав Ю. Лиско. Вочевидь, саме Юрій Герасимович з'явиться на знімальному майданчику як режисер-постановник майбутньої кінострічки. Це стало іншою інформациєю після того, як Мінкультури і мистецтва вирішило цього року частково профінансувати реалізацію цього кінопроекту. Певна річ, що для створення такої історичної картини того жовто, щоб достатньою мірою зашкатувати і своїх, і зарубіжних інвесторів, аби приступити до роботи. Бо ділові люди, навіть дуже багаті, звикли мати справу з тими, хто також ходить не з порожніми кишенями. Отже, в даний ситуації, отримавши урядову підтримку, маємо шукати позабюджетні кошти. І в Україні, і за кордоном. Скажімо, в Швеції чи Росії, в історичному минулому яких так багато переплетінь з українською ідентичністю частенько гетьмана Мазени. Тим паче що фільм, якщо у нього властиві великі гроші і великий талант, може окупили себе і навіть дати значні прибутки. Як то сталося з найновішою роботою польського режисера Єжи Гофмана «Вогнем і мечем».

Окрім того, з'явився наслідок, що наразі завершує роботу над багатосерійним телевізійним фільмом «Чорна рада» (за романом Пантелеймона Куліна), який знімає Микола Засс-Руденко. А режисер Микола Машенко має намір розпочати зйомки ще одного історичного телефільму — «Богдан» у 20 серіях. Є певні проєкти Кіри Муратової й Ярослав Липу, інших режисерів. Певно, що сподіваючись в даному разі лише на бюджетні кошти — марна річ. Іх останніми грошима гостро бракує і найближчим часом не поблизь. Отож наслідок — на інвесторів. І не добре розуміючи у Мінкультури і мистецтва, про що слідчить виступ міністра Богдана Ступки на Всеукраїнських зборах керівників культури, які відбулися минулого тижня у столиці. За його словами, міністерство вже веде переговори з банкірами, бізнесменами і підприємцями, на розгляд яких представлені інтерпретативні кінопроекти. Створена і громадська колегія Мінкультури, до складу якої увійшли лідери ділових кіл нашої країни.

Для корисних змін у вітчизняному кінематографі треба збільшити виробничі і розповсюджені національних фільмів від позитку на додану вартість. Як і не оподатковувати користувачів і нерезидентів, вкладених в розвиток українського кіно. А також збільшити від митних платежів імпорту кіноматеріалів і кінообладнання, які використовують для виробництва, розповсюдження і демонстрації вітчизняних фільмів.

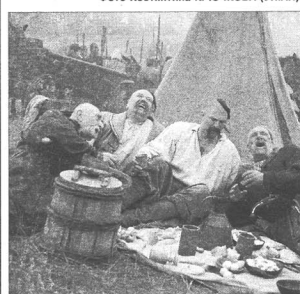
На думку Мінкультури і мистецтва, потрібно законодавчо запровадити пільгове кредитування кінопродюсерів і реконструкції кінострічки. Як і обов'язковий збір на розвиток національного кінематографі: 5 відсотків касового збору від демонстрації зарубіжних фільмів у кінотеатрах, 5 — від телевізійної реклами і 10 — від реалізації відеоскопів. А для популяризації вітчизняної кінопродукції та підготовки сучасних фахівців створити телеканал «Культура» і державний інститут екранних мистецтв.

Міністерство вже робило такі законопроекти і підготувало «Основні напрями розвитку кінематографії в Україні до 2005 року». Отже, маємо ще одну спробу реанімувати вітчизняне кінопродюсування, зробити українське кіно невід'ємним чинником суспільної трансформації. Чи реально це за наших умов — побачимо уже найближчим часом.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

На знімку: кадр з телесеріалу «Чорна рада».

Фото Костянтина КРОЧКОВА (УНІАН).

Оголошення

КАТЗТ «КАШТАН»

пропонує: (в асортименті)

- * чоловічі та дитячі сорочки
- * легкі жіночий одяг
- * білизну

гарантує:

- * естетичність
- * екологічність
- * цінову доступність
- * європейську якість

Фірмові магазини

у Києві:

- пр-т Перемоги, 123 тел. 444-20-41
- вул. Артема, 47 тел. 226-31-30
- вул. Софіївська, 2 тел. 228-63-12

Адреса КАТЗТ
03179, м.Київ,
пр-т Перемоги, 123
тел. 444-3253, 444-3403
тел. факс 444-2040

Приглашение к участию в тендере

Страна: Украина, Киев
Предмет: Система оборудования для Проекта «Оказание содействия в реформировании сельскохозяйственных и агропромышленных предприятий Джанкойского района Крыма»
До 22 мая 2000 года
СФН 6/1/0807/0/8/22,
финансируется ЕС/ программой Тасис

Описание: Поставка пилотной партии оборудования для переработки овощей.
Партия 1: Один универсальный наполнитель цилиндрического типа
Партия 2: Один универсальный вакуумный наполнитель для жидких продуктов с детектором брака
Партия 3: Один струбный маркиратор
Партия 4: Одна машина для нарезки овощей (кубиками, ломтиками и соломкой)
Партия 5: Одна машина для нарезки этикеток
К участию в тендере на равных условиях приглашаются все физические и юридические лица из стран-членов ЕС и стран-получателей содействия программ Тасис, предлагающие к поставке указанные товары и/или услуги. Все предлагаемые к поставке товары должны происходить из стран-членов ЕС или стран-получателей содействия программы Тасис.

Для получения комплекта тендерной документации следует обращаться по адресу: Компания Agrifin Consultants b.v.
Контактные лица: г-н Ян дер Рит (J. van der Riet) или г-н Б. ван Гог (B. van Gogh) P.O. Box 23055, 3001 KB Rotterdam, The Netherlands
Тел. 31-10-287000, факс 31-10-286611 e-mail: info@agrifin.nl
Заявки на участие просим направлять по этому же адресу.

ОАО «Павлоградский станкозавод»

сообщает, что очередное общее собрание акционеров общества состоится 18 мая 2000 года в 10.00 в зале заседаний ОАО по адресу: 51413, Днепропетровская обл., с. Павлоград, ул. Промышленная, 1.

Повестка дня собрания:

1. Отчет правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности общества за 1999 год и основные направления деятельности на 2000 год.
2. Отчет ревизионной комиссии. Утверждение годового отчета и баланса общества за 1999 год.
3. Довіри членів ревизионної комісії.

Предложения относительно повестки дня принимаются в письменном виде до 18 апреля 2000 года.

Регистрация участников собрания будет проводиться 18 мая 2000 года с 8.00 до 10.00 по месту проведения собрания.

Участникам собрания необходимо иметь при себе:
— документ, удостоверяющий личность;
— сертификат акций (только для акционеров);
— свидетельство о рождении ребенка (для родителей детей-акционеров до 15 лет);
— доверенность на право участия в собрании (для представителей акционеров).

Телефон для справок: (05632) 3-92-25.

Правление ОАО «Павлоградский станкозавод».

ВАТ «УкрНДІагмаш»
(Київ — 252113, вул. І. Шевченка, 1) повідомляє про проведення загальної збори акціонерів 27 травня 2000 року о 12 годині у приміщенні бібліотеки.

Порядок денний:

1. Затвердження звіту ВАТ «УкрНДІагмаш» за 1999 рік, затвердження звіту ревізійної комісії, затвердження основних напрямів та основних показників на 2000 рік, вибори правління та ревізійної комісії. Про документальне оформлення сертифікатів акцій, та зачуження додаткових коштів акціонерів.
2. Затвердження реєстрації акціонерів 27.05.2000 р. з 10.00 до 11.30 годин.

Правління ВАТ «УкрНДІагмаш».

Правління ВАТ «Поліський універсал» повідомляє, що 22 травня 2000 року о 12 годині в приміщенні товариства по вул. Сєвєдиченко, 24 відбується збір акціонерів ВАТ «Поліський універсал».

Порядок денний:

1. Звіт Правління товариства за 1999 р.
2. Звіт Ревізійної комісії товариства за 1999 р.
3. Затвердження фінансових результатів і річного балансу товариства за 1999 р.
4. Прийняття Положення про Спостережну раду.
5. Прийняття Положення про Ревізійну комісію.

Регістрація акціонерів з 10 годин ранку. Тел. для довідок — 417-68-08, 416-31-77.

Товариство з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційна фірма «Київський комерційний центр», ідентифікаційний код 21633531, реєструється у приватному підприємстві «ІМАР», ідентифікаційний код 21633531.

До уваги акціонерів ВАТ «Вишгороденгробутранс»

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів ВАТ «Вишгороденгробутранс» відбудуться 18.05.2000 року о 13.00 за адресою: Київська обл., м. Вишгород, вул. Набережна, 1, реєстрація акціонерів з 10.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 рік.
2. Звіт спостережної ради.
3. Звіт ревізійної комісії та затвердження річного звіту і балансу товариства і дочірнього підприємства за 1999 рік.
4. Вибір голови правління товариства.
5. Вибір спостережної ради товариства.
6. Вибір ревізійної комісії товариства.
7. Зміни та доповнення до статуту товариства.

Різне.
Для реєстрації акціонер повинен мати при собі документ, що засвідчує його особу, та сертифікат акцій, а представники акцій, крім того ще довіреність на право участі у зборах.

Довідки за тел.: (04496) 54664.

Правління ВАТ «ВБЕТ».

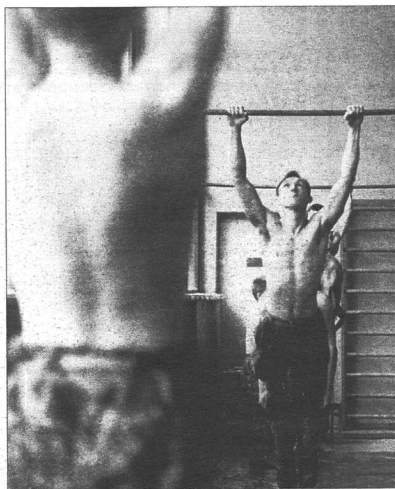
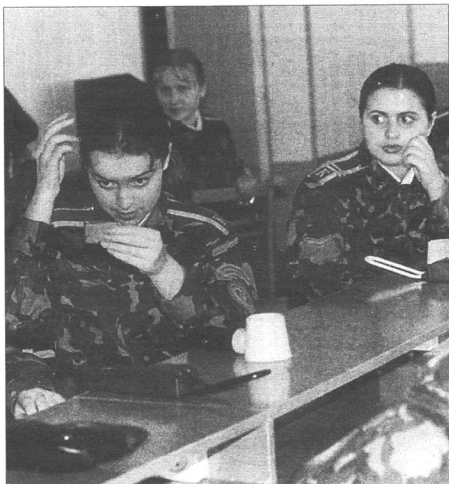

Кадри для кордону: розумні, талановиті, гарні

Національна академія прикордонних військ України імені Богдана Хмельницького готує не тільки високопрофесійних вартових кордону, а й фахівців для МВС, Служби безпеки та охорони українських представництв за кордоном. В академії нарівні з юнаками оволодівають військовими знаннями, набувають навичок боротьби та стрільби, вивчають іноземні мови і абетку Морзе двісті дівчат — майбутніх офіцерів нашої армії. У вузі одержують дипломи військових і представники близького зарубіжжя. За сім років тут підготовлено більш як триста п'ятидесяти офіцерів для збройних сил Молдови, Туркменістану, Вірменії та Грузії.

Ольга ВІТЕР.
Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЗОЛОТА ФОРТУНА — ОЛІМП МІЖНАРОДНОГО ВИЗНАННЯ

Днями з Грузії повернулася делегація керівників Міжнародного Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна». У столиці цієї дружньої держави Тбілісі відбулась церемонія вручення найвищих нагород Рейтингу найдостойнішим синам грузинського народу. Візиту Акції Рейтингу в Грузії було проведено з метою розвитку та зміцнення україно-грузинських зовнішньо-політичних відносин, а також розширення зв'язків у галузі культури, науки і промисловості. З благословіння Митрополита Київського та всієї України Володимира під час Акції було вручено і 4 найвищих церковних нагороди. Зокрема, Орден «Святого Князя Володимира» I ступеня одержав Президент Грузії Едуард Шеварднадзе.

ЕДУАРД ШЕВАРДАДЗЕ,
Президент Грузії, нагороджений орденом
«Святого Князя Володимира» I ступеня
та володар «Кришталевого Рогу Достатку»

НАНУЛІ ШЕВАРДАДЗЕ,
президент міжнародної асоціації
«Жинки Грузії» — за мир та життя, нагород-
жена орденом «Святої Анни» II ступеня

КАТОКІЛІШВІЛІ II,
Патріарх всієї Грузії, нагороджений орденом
«Святого Князя Володимира» II ступеня
та **ДМИТРО АКИМОВ**, Голова Дирекції Рейтингу «Золота Фортуна»

МІРАБ КАКУЛІЯ,
віце-президент Національного
Банку Грузії, нагороджений
орденом «За трудові досягнення»
IV ступеня

ТАМАЗ ГАІШВІЛІ, Голова Ради
директорів авіакомпанії «Аірсена»
Грузинської авіації, нагороджений
орденом «Святого Дмитра
Солунського» IV ступеня

ДЖЕМАЛ ІНАШВІЛІ,
начальник морського порту Поті,
нагороджений орденом
«За трудові досягнення»
IV ступеня

НІНО ГЕОРГАДЗЕ,
міс Грузії-99
та **МОРГІАНА МОНТЕС**,
міс Бразилії, володарки
«Срібних корон» Рейтингу

ГЕОРГІЙ МШВІДОБАДЗЕ,
генеральний директор SWS (компанія вин та алкогольних напоїв),
нагороджений орденом «За тру-
дові досягнення» IV ступеня

Переможці та лауреати фіналу VI Міжнародного Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна»

СЕРГІЙ ГРИНЕВЕЦКИЙ,
голова Одеської
облдержадміністрації,
нагороджений
орденом
«За трудові досягнення»
IV ступеня

СТЕПАН КОВАЛЕНКО,
начальник
ДГО «Жито-інвест».
Підприємство —
переможець Рейтингу,
володар «Кришталевих
Рогів Достатку»

ПАВЛО ЗАГОРДНЮК,
голова правління
концерну «Надра».
Концерт
нагороджений
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

ЛЕОНІД ГОНЧАРОВ,
голова правління
концерну
«Укрмонолістспецбуд».
Концерт нагороджений
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

СТАНІСЛАВ АРЖЕВІТИН,
голова правління
акціонерного Банку
«Ахіон».
Банк нагороджений
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

ВАСИЛІЙ МИХАЙЛОВ,
ректор Київської державної
Академії водного транспорту.
Академія — переможниця
Рейтингу, нагороджена
«Кришталевим Мечем»
та «Срібним Мечем у петицію»

ОЛЕГ БІЛИЙ,
генеральний директор
концерну
«Adam Opel AG» в Україні.
Концерт нагороджений
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

Компанія
«Проктер енд Гембл».
нагороджена
Почесним
дипломом
лауреата
Рейтингу

ПЕТРО ПЕРЕТАТКО,
генеральний директор
ВАТ «Ліво» — безалкогольний
комбінат «Славутич»,
нагороджений орденом
«За трудові досягнення»
IV ступеня

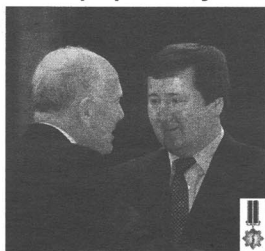

ОЛЕКСАНДР МАЦКО,
директор Київського
Підприємства нагороджено
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

Переможці та лауреати фіналу VI Міжнародного Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна»

Нові пріоритети у житловому будівництві

МИХАЙЛО ГОЛІЦЯ,
заступник голови Київської міської
держадміністрації, начальник головного
управління житлового будівництва,
нагороджений орденом
«За трудові досягнення» IV ступеня

один із пріоритетних напрямків тієї соціально-економічної політики, яка провадиться у Києві.
Нинішнього року Київська міська державна адміністрація планує збільшити обсяги житлового будівництва ще на 20 відсотків, а у 2001 році довести їх до 1 млн. м².

З року в рік у столиці зростають обсяги житлового будівництва, зменшуються кількості людей, що потребують покращення житлових умов, збільшується кількість новоселив. Міською владою підводяться нові напрями житлового будівництва: можливість для пільгових категорій черговиків придбати квартиру за половину вартості, кредити молодим сім'ям, інші механізми забезпечення громадян житлом і залучення коштів населення у житлове будівництво. Важливу роль в усіх цих процесах відіграє Державна госпрозрахункова організація «Житло-інвест» — один з основних підрозділів Головного управління житлового будівництва Київської міської державної адміністрації.

Київська міська державна адміністрація, Головне управління житлового будівництва і його підрозділ, Державна госпрозрахункова організація «Житло-інвест» розробляють вирішення житлової проблеми як комплексної програми житлового будівництва, яка провадиться у Києві.
Нинішнього року Київська міська державна адміністрація планує збільшити обсяги житлового будівництва ще на 20 відсотків, а у 2001 році довести їх до 1 млн. м².

Феодосійське підприємство із забезпечення нафтопродуктами працює на перспективу

ОЛЕКСАНДР БАРТЕНЬЄВ,
директор Феодосійського
підприємства із забезпечення
нафтопродуктами,
нагороджений орденом
«За розбудову України»
Імени Михайла Грушевського
IV ступеня.
Підприємство —
володар «Кришталевого
Розгукату»

Феодосійське підприємство із забезпечення нафтопродуктами належить до важливих об'єктів паливно-енергетичного комплексу держави і сьогодні є підприємством з державною формою власності. Аналіз динаміки фінансово-економічних показників виробничих показників роботи Феодосійського підприємства із забезпечення нафтопродуктами переконливо показує високі та стабільні темпи зростання виробництва за період 1997—1999 років. Так, за цей період обсяг перевалки нафти зріс більш як у п'ять разів, і за 1999 рік вже становив понад 4 млн. тонн нафти і нафтопродуктів. Варто зауважити, що підприємство є основним платником податків у Феодосійській регіоні. Так, відрахування грошових коштів до бюджету усіх рівнів 1999 року становило понад 26 млн. гривень, що в 7,5 раза більше, ніж в 1997 році.

Отже, Феодосійське підприємство із забезпечення нафтопродуктами — надійна опора Президента та уряду, а також місцевій владі у Феодосійському регіоні з відносною життю економічної програми Президента. Підтвердженням цьому є те, що це підприємство має 2-річну програму нарощування обсягів перевалки нафти. Відповідно до цієї програми підприємство уклало договірні контракти на перевалку нафти і нафтопродуктів загальною обсягом 450—500 тисяч тонн. Це дасть змогу в 2000 році збільшити в 1,5 раза відрахування до бюджету.

Порт «Южний» — погляд у XXI століття

ВОЛОДИМИР ІВАНОВ,
начальник порту «Южний»,
нагороджений орденом
«За трудові досягнення» IV ступеня

Порт «Южний» сьогодні — це могутнє підприємство, оснащене сучасними портальними кранами, судновантажувачами, суднорозвантажувачами; 102,5 тис. м² відкритих складських приміщень, якірна стоянка на 24 судна; рейдовий причал з глибиною біля причалів до 14 метрів; підхідний канал з глибиною 15,5 м.

Начальник порту «Южний» Володимир Григорович Іванов — почесний працівник морського флоту СРСР, академік транспортної Академії України, депутат Одеської обласної Ради. Він взяв на себе керівництво портом «Южний» у 1984 році. Всі ці роки і сьогодні не припиняється напружена робота. Створено представницький колектив, завдяки якому порт став у один ряд з провідними портами України.

Я вірю, що прийдє час, коли «Южний» досягне рівня провідних Європейських портів, — сказав Володимир Іванов.

Вигідне географічне положення України вільному та її морських портів створює всі умови для участі порту «Южний» у загальноєвропейських транспортних коридорах. Порт «Южний» виходить лідером серед морських портів України з білагородською, розвитком житлового фонду та об'єктів соціально-культурного призначення.

Аеробуд буде швидкі і якісно

АНАТОЛІЙ ГОЛЬДА,
генеральний директор
АТ «Аеробуд».
Підприємство —
переможець Рейтингу, володар
«Кришталевого Розгукату»

Акціонерне товариство «Аеробуд» було створено 5 років тому на базі організації промислового будівництва. Нині тут успішно займаються двома напрямками — будівництвом, ремонтом та реконструкцією злітно-посадочних аеродромних смуг, а також будівництвом висотних будівель.

Про високу професійну майстерність фахівців, що тут працюють, свідчить прекрасна реконструкція аеропорту «Бориспіль».

Керівництво фірми називає вимог до підходів саме до кваліфікації персоналу. Слід наголосити, що понад 20 працівників нині навчаються за кошти компанії в різних будівельних вузах. Аж на думку керівництва Гольда, аскадним колом у навчання працівників сьогодні — у майбутньому фірма досягне визначних успіхів.

Керівництво компанії діє і про соціальний захист своїх робітників. Тут завжди високо виплачується заробітну плату, дають премії, оплачують складні хірургічні операції, і, що називається актуально, — надають працівникам квартири!

Компанія «Аеробуд» у своїй роботі й надалі активно рухатиметься вперед, застосовуючи новітні будівельні технології, поєднуючи пікувальні про соціальний захист своїх робітників.

Анатолій Гольда підкреслює, що Вєсукраїнський Відділ Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна» в Україні робить дуже важливу суспільну справу, відзначаючи кращих з кращих. Оскільки в непростих економічних умовах нашої молоді держави просто необхідні підприємства та особистості-майки, які мали б зовсім інше майбутнє.

Відділ Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна» в Україні робить дуже важливу суспільну справу, відзначаючи кращих з кращих. Оскільки в непростих економічних умовах нашої молоді держави просто необхідні підприємства та особистості-майки, які мали б зовсім інше майбутнє.

Відділ Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна» в Україні робить дуже важливу суспільну справу, відзначаючи кращих з кращих. Оскільки в непростих економічних умовах нашої молоді держави просто необхідні підприємства та особистості-майки, які мали б зовсім інше майбутнє.

Відділ Рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна» в Україні робить дуже важливу суспільну справу, відзначаючи кращих з кращих. Оскільки в непростих економічних умовах нашої молоді держави просто необхідні підприємства та особистості-майки, які мали б зовсім інше майбутнє.

Легенда, народжена Араратською долиною

АРА ГРИГОРІАН,
голова української представництва
Єреванського коньячного заводу.
Фірма «Вірменські коньяки» нагороджена
«Кришталевим Розгукату»

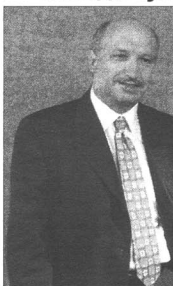
Останніми роками продукція Єреванського коньячного заводу була улюбленою багатьох найвищих нагород на різних виставках та ярмарках у Москві, Санкт-Петербурзі та Сочі. Єреванський завод виготовляє коньяк за традиційними технологіями й рецептами, що вдосконалюються упродовж 110 років.

Починаючи з грудня 1997 року Єреванський коньячний завод прийняв рішення про відновлення діяльності на українському ринку. У квітні 1998 року в нашій державі було відкрито представництво, яке з першого дня очолює Ара Григорович.

Він зазначає: «Україна для нас — другий стратегічний ринок після Росії. Ажде ми 70 років жили разом, і у вас знають нашу якість. Ми прямо в майбутнє України і прагнемо бути з вами в часи економічного підйому, коли у державі створиться один із цивілізованих ринків. Ми ексклюзивні імпортери і дистрибутори продукції Єреванського коньячного заводу. Наша мета — щоб в Україні не продавалась продукція сумнівної якості. У цьому нам допомагає український уряд. Український ринок один з найбільш перспективних у Європі».

з найперспективніших для нашої продукції. Тому тут з особливою відданістю сприйняли нагородження «Кришталевим Розгукату» підприємства «Вірменські коньяки» найпрестижнішим в Україні і відомим у світі Рейтингом «Золота Фортуна».

Прагнення мандрувати завжди супроводжуватиме людину

СЕРГІЙ ДУКА,
генеральний директор
туристичної фірми «САМ».
Фірма нагороджена
Почесним дипломом
лауреата Рейтингу

Фірма «САМ» — визнаний лідер туристичного ринку України, — сьогодні пропонує туристичні програми до 50 країн світу. Фірма входить до п'яти лідерів серед туристичних фірм України, хоча розвиває цей напрямок діяльності з 1997 року. Після трьох місць серед 42-х українських агентств з реалізації авіаквитків. Стала третьою українською туристичною агенцією, яка отримала акредитацію у Міжнародній асоціації авіаперевізників. Порівняно з минулим роком обсяг продажу тут збільшився на 5-10 %.

Генеральний директор ТОВ «Туристична фірма «САМ» — Сергій Дук, оцінює із першого дня існування. Він впевнений у тому, що:

«Прагнення мандрувати, бачити нові країни та пізнавати незнайоме завжди супроводжуватиме людину. Туризм — це радість від відпочинку та захоплення новими країнами, нові враження. Аж найважливіше — це створити туристичний продукт, який неможливо заздалегідь потримати в руках, перевернути, ажде він купується майбутній час. Задавши співробітників туристичної фірми «САМ» — Сергій Дук, оцінює із першого дня існування. Він впевнений у тому, що:

5+2

3-за лаштунків

Театр залишається

Цього тижня, напередодні вручення премії «Київська пектораль», пішов з життя режисер-франківець Володимир Опанасенко, легендарний Опанас, теоретичного процесу 60-х і подальших років. Його було кому згадати добрим словом, адже театральні брати на церемонії вручення «Пекторалі» зібралися, як завжди, багато. Сам Опанас любив несподіванки, і оце прощання з режисером саме в День театру було останньою з його несподіванок. Що ж, театр завжди залишається театром.

...У «Пекторалі» є якийсь секрет: її часто лають, іноді навіть відмовляють від участі — але ось уже десять літ день її вручення все одно є справним святом. Кого вітали з премією цього року? Наталю Сумську, Юрія Махути в Дмитра Лаленкова — за акторські роботи, Шекета Абусаєва — за режисерську роботу, Михайла Чемерзія — за музику до вистави «Емма», Анастасію Хостікову — за режисерський дебют («Кін IV, ця вистава визнана як кращою виставою року»). «Пектораль» отримала Театр на Дніпках (за «Пригоди Тома Соєра»). Цього року вперше нагороджували «срібними» грамотами і переможців, і фіналістів. Сама «Пектораль» змінила свій вигляд (хтозна — чин на крапке). Була й одна помилка

прикрий: пекторальне журі виключило зі списку номінацій... режисуру! В чім логіка? В закусці ширкуло гіпотеза: це зроблено, щоб не давати премію Андрію Жолдаку за «Три сестри» на сцені франківців. Ну, Жолдак і не таке переживав, це лиш достатньо його слави гордою саміткою. Але шкода, що навіть не згадали, приміром, тонку режисуру Е. Митинського («Ітак скінчилося літо», віртуозну роботу С. Мойсєєва («Рехувільйор»), чудові експерименти Д. Богомалова («Фавст-фрэгмент»), «Прими» Маріанні». Якщо це не режисера — то що той режисера? Лишється повторити драматургію і переможців, і фіналістів. Сама «Пектораль» змінила свій вигляд (хтозна — чин на крапке). Була й одна помилка

Віктор ГРИНВІЧ.

Колекція
Сергія
Григор'єва
«Сучасні
молодіжні
форми».

Фото
Світлана КРАВЦА
(УНІАН).

Диктатура моди

Слухняне волосся плюс шалентоза форм

Природно, що саме в екстравагантному Львові було проведено фестиваль-конкурс перукарської майстерності, макіяжу та манікюру. Називався він «Світ краси — Львів-2000». Ідея творчого змагання належала Спільні перукарі Львівщини. А місцем демонстрації неординарних художніх рішень став Центр творчості дітей та юнацтва Галичини.

Про те, що було і буде

Утьосов-яблучко від Одеси-яблучки

«Спасибі тобі за те, що ти мене народила», — так написав Леонід Утьосов в одному з листів, адресованих Одесі-маті. А любов міста до свого видатного сина особливо відчутна нині. Саме цими днями тут відзначають 105-річчя від дня народження Леоніда Йосиповича. На численних вечах його тепло згадують ті, кому пощастило бачити, знати, слухати артиста за життя. Одесити прихотять до будинку на вулиці Утьосова, щоб покласти квіти (донедавна тут був такий провулок Трикутний, де й народився джасмен і актор). Шанувальники також сподіваються, що в місті напевно буде відкрито музей достойного сина. А експонати давно вже зібрано ентузіастами.

Відроджений «Рідний край»

На базі філологічного факультету Львівського педагогічного університету вийшов у світ перший номер альманаху «Рідний край». Це наукове публіцистичне художньо-літературне видання продовження біографічного першого легендарного періодичного видання «Рідний край» з однойменною назвою, що з'явився на початку нинішнього століття в Полтаві. Тоді ним опікувалися Олена Пчілка і Панас Мирний. Нині в редакції академік Михайло Жулинський, професори Михайло Носенко, Володимир Пашенко, а в серії майже пілотні авторів — Валерій Шевчук, Борис Олішник, Михайло Шевченко та інші. В неоповному переліку першого числа альманаху рубрики — «Сторінки історії», «Публіцистика», «Мовознавство», «Проза», «Поетика»...

Це — зовсім нові танці

Кияни вже не уявляють культурного життя свого міста без фестивалів сучасної хореографії. Щи видивилися заворувають, руйнують стереотипи, знайомлять зі світовими досягненнями в новітньому танці. Наступний фестиваль «Танець XXI століття» в Національному драмтеатрі імені Лесі Українки намечено на 8 квітня.

Погода

1—2 квітня в Україні короткотривалі дощі. Вітер південно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі 2—8, вдень 6—12 градусів тепла.

На Кіровоградщині дощ. Температура вночі 1—6, вдень 9—14 градусів вище нуля.

Український гідрометцентр.

У наших колег

Не газетні підвали, а винні погрібці

Цього року у кілька разів скоротиться бюджетне фінансування збиткових газет, а таких у Харківській області з 27 — 25. У зв'язку з цим колегі управління з справ преси та інформації прийняв рішення: а) на підставі, правильно рішення. Газети мають зменшити витрати на виробництво і почати заробляти. У хід піду не лише традиційні методи отримання прибутку за рахунок реклами і розважальних друкованих додатків, а й заснування спільних з комерційними структурами підприємств, створення при редакціях кафе, магазинів, юридичних консультацій, виробництво товарів сільськогосподарського призначення.

Харків.

Микола КОСІЙ.

Афіша

Не лише для втаємничених

С думка, що театральний фестиваль «Мистецтве безбар'я» — лише для втаємничених. Але помітно, що програма нинішнього фестивалю відкриває зручності для широкого публіки, для турманів.

Приміром, наступний тижень «Безбар'я» присвячений балету, це своєрідний фестиваль у фестивалі — «Весна священна». І можна прогнозувати: це цікавитимуть і балетоманів, і просто любителів. Во програма того варт: 3 квітня в Опері — спектакль компанії «Аріадона» з Борода, 7 квітня — виступ вихованців Київської дитячої академії мистецтв.

Тісно буде й на виставі Куніковського «Винуватий сін» з Алоє Роговичем у ролі Рачевської (6 квітня), Театр імені Франка. А «Лабораторія» публіка кіфуватиме від речей, про які багато чула, але в Києві це ще не бачила: «Медеса» афінського камерного театру (5 квітня у Російській драмі), старовинний турецький театр ітній «Каракюм» (9 квітня в Театрі маріонеток, Поділ). Вітім, кий це не бачив навіть брехтівського «Життя Галілея», хоч що вистави привезуть не безна-звичка, а з Івано-Франківська, і покажуть 7 квітня у Молодому театрі.

Іван ГУЛЯЙ.

Час нот

Свій Олімп, свої боги...

Гурт «Вогні Відоглясова» випустив новий альбом «Хвиля Амура». На обкладинці альбому — музиканти в античних строях.

Присвячую виходу альбому прес-конференцію хлопці провели, щойно повернувшись із фольклорного фестивалю в Будапешті. Лідер гурту Олег Скрипка вважає нову збірку пісень пласуком 10-річної діяльності команди. Тому випуску альбому чекали, як ніколи. «Тут чимало старих пісень у новій обробці», — повідомляють Олег. — Старі пісні, як діти, їх неможливо забути». А щоб після додання нової музичної складової в творчий процес не відчувати порожнечу, «невеселили» не зважували темпів. Попереду — концерти в Ризі, Санкт-Петербурзі, Москві, а також — у рідній столиці. І ще — запис синглу з військовим хором.

Катерина ОЛЕКСІЄНКО.

Лідер гурту
Олег Скрипка
вважає нову
збірку пісень
пласуком
10-річної
діяльності
команди.

Фото
Івана ТИМЧЕНКА.

Голос
України

Засновник
і видавець —
Верхона Рада
України

Газета виходить
з 1991 року.

Адреса ВР України:
252019, Київ-19,
вул. М.Горького, 5.

Адреса редакції:
03047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНІ:

Для довідок —
441-88-23;
телерадіо —
224-75-54;
відділ реклами —
441-86-50, 441-89-34;
441-89-44;
телерадіо —
449-85-62.

E-mail:
sekret@golos.rel.com

За зміст
та достовірність
інформації
у рекламних
публікаціях
відповідають
насе
рекламодавець.
Редакція не
завжди
поділяє
позиції
авторів публікацій.
За точність
викладених фактів
відповідають
насе
автор.
Рукописів
не повертаємо.
Листування
з читачами —
тільки
на сторінках
газети.

Редактор номера
Віталій ЖЕЖЕРА.
Перший заступник
головного редактора
Анатолій ГОРЛОВ.
Редакція:
Олександр БІЛИК,
Людмила БРЮХОВИЧ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Володимир
КРАСНОДІМСЬКИЙ,
Світлана
ЛІСАРЧЕНКО,
Анатолій
СОЛОНЬСЬКИЙ,
Віталій СУДІДА.
Головний редактор
Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідчення про
реєстрацію
периодичного
друкованого
видання — КВ № 1
від 26.05.1994 р.

Газета виходить
5 разів на тиждень
(крім неділі й
святих)
українською
і російською мовами.
Індекс 60955.
Загальний тираж
179041.

Комітант друку
видавництва
«Триєдний»
03047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50
Зам. 0311057.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0